

Europeiska unionens officiella tidning

C 270

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Sextioandra årgången

12 augusti 2019

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2019/C 270/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLS FÖRFARANDE

Domstolen

2019/C 270/02	Mål C-458/15: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 20 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Saarbrücken — Tyskland) — brottmål mot K.P. (Begäran om förhandsavgörande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Bekämpande av terrorism — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter — Frysning av tillgångar — Gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp — Artikel 1.4 och 1.6 — Förordning (EG) nr 2580/2001 — Artikel 2.3 — Rådets beslut att bibehålla en organisation i förteckningen över personer, grupper och enheter som deltar i terroristhandlingar — Giltighet)	2
2019/C 270/03	Mål C-612/16: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 19 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Förenade kungariket) — C & J Clark International Ltd mot Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Begäran om förhandsavgörande — Antidumpning — Tolkning och giltighet av förordningar om återinförande av antidumpningstullar efter det att domstolen har meddelat en dom om ogiltighet — Rättslig grund — Icke-retroaktivitet — Preskription)	3

SV

2019/C 270/04	Mål C-591/17: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 juni 2019 — Republiken Österrike mot Republiken Tyskland (Fördragsbrott — Artiklarna 18, 34, 56 och 92 FEUF — En medlemsstats lagstiftning som föreskriver en infrastrukturavgift för personbilar — Ägare av fordon som är registrerade i denna medlemsstat medges ett undantag från fordonsskatten med ett belopp som motsvarar denna avgift)	4
2019/C 270/05	Mål C-607/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 19 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen — Sverige) — Skatteverket mot Memira Holding AB (Begäran om förhandsavgörande — Inkomstskatt för juridiska personer — Koncern — Etableringsfrihet — Avdrag för ett utländskt dotterbolags förluster — Begreppet slutliga förluster — Dotterbolaget absorberas av moderbolaget genom fusion — Lagstiftning i dotterbolagsstaten som i samband med en fusion endast medger förlustavdrag för förlustsubjektet)	5
2019/C 270/06	Mål C-608/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 19 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen — Sverige) — Skatteverket mot Holmen AB (Begäran om förhandsavgörande — Inkomstskatt för juridiska personer — Koncern — Etableringsfrihet — Avdrag för ett utländskt dotterbolags förluster — Begreppet slutliga förluster — Tillämpning av det begreppet på ett dotterdotterbolag — Lagstiftning i moderbolagsstaten som kräver att dotterbolaget ska vara direkt ägt — Lagstiftning i dotterbolagsstaten som innebär att möjligheten att kvitta förluster är begränsad och att det inte är tillåtet att kvitta förluster under likvidationsåret)	6
2019/C 270/07	Mål C-660/17 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 19 juni 2019 — RF mot kommissionen (Överklagande — Talan om ogiltigförklaring — Översändande av ansökan per telefax — Originalen av ansökan har lämnats in för sent till tribunalens kansli — Försening i postgången — Begreppen "force majeure eller oförutsebara omständigheter")	7
2019/C 270/08	Mål C-682/17: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 20 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland) — ExxonMobil Production Deutschland GmbH mot förbundsrepubliken Tyskland (Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 2003/87/EG — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser — Anläggning för bearbetning av naturgas — Utvinning av svavel — "Claus-process" — Elproduktion i en hjälpanordning — Värmeproduktion — Utsläpp av ingående koldioxid (CO ₂) — Artikel 2.1 — Tillämpningsområde — Bilaga I — Verksamhet avseende "förbränning av bränsle" — Artikel 3 u — Begreppet "elproducent" — Artikel 10a.3 och 10a.4 — Övergångsordning för harmoniserad tilldelning av gratis utsläppsrätter — Beslut 2011/278/EU — Tillämpningsområde — Artikel 3 c — Begreppet "delanläggning med värmeriktmärke")	7
2019/C 270/09	Mål C-1/18: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 20 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa — Lettland) — "Oribalt Rīga" SIA, tidigare "Oriola Rīga" SIA mot Valsts ieņēmumu dienests (Begäran om förhandsavgörande — Tullunion — Förordning (EEG) nr 2913/92 — Artikel 30.2 b och c — Förordning (EEG) nr 2454/93 — Artikel 152.1 a och b — Fastställande av varors tullvärde — Begreppet "liknande varor" — Läkemedel — Beaktande av alla omständigheter som kan påverka det berörda läkemedlets ekonomiska värde — Period på 90 dagar inom vilken de importerade varorna ska säljas i Europeiska unionen — Strikt tidsgräns — Handelsrabatter beaktas inte)	8
2019/C 270/10	Mål C-41/18: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 19 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Italien) — Meca Srl mot Comune di Napoli (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 2014/24/EU — Artikel 57.4 c och g — Offentlig upphandling av tjänster — Fakultativa skäl för uteslutning från deltagande i ett upphandlingsförfarande — Allvarligt fel i yrkesutövningen som innebär att den ekonomiska aktörens redbarhet ifrågasätts — Uppsägning av ett tidigare kontrakt på grund av kontraktsbrott — Det förhållandet att talan har väckts mot beslutet att säga upp nämnda kontrakt innebär att den upphandlande myndigheten är förhindrad att göra en bedömning av bristerna i fullgörandet av kontraktet fram till dess att domstolsförfarandet är avslutat)	9

2019/C 270/11	C-72/18: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Pamplona — Spanien) — Daniel Ustariz Aróstegui mot Departamento de Educación del Gobierno de Navarra (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 1999/70/EG — Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP — Klausul 4.1 — Icke-diskrimineringsprincipen — Den offentliga sektorn för utbildning — Nationell lagstiftning enligt vilken lönetillägg endast kan beviljas lärare som är tillsvidareanställda i egenskap av tjänstemän — Kontraktanställda lärare med visstidsanställning enligt förvaltningsrättslig lagstiftning — Begreppet objektiva grunder — Egenskaper som är kännetecknande för ställningen som tjänsteman)	10
2019/C 270/12	Mål C-100/18: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo — Spanien) — Línea Directa Aseguradora SA mot Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (Begäran om förhandsavgörande — Ansvarsförsäkring för motorfordon — Direktiv 2009/103/EG — Artikel 3 första stycket — Begreppet användning av fordon — Sakskada på en fastighet till följd av en brand i ett fordon parkerat på en privatparkering i samma fastighet — Omfattningen av den obligatoriska försäkringen)	11
2019/C 270/13	Mål C-291/18: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 20 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel București — Rumänien) — Grup Servicii Petroliere SA mot Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 148 a och 148 c — Undantag vid internationella transporter — Leverans av jack-up-plattformar — Begreppet ”fartyg som används på öppet hav” — Räckvidd)	12
2019/C 270/14	Mål C-404/18: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 20 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgien) — Tine Vandebon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen mot WTG Retail BVBA (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 2006/54/EG — Likabehandling av män och kvinnor — Tillträde till anställning samt arbetsvillkor — Artikel 24 — Skydd mot repressalier — En sökande har nekats anställning på grund av graviditet — Arbetstagare som ingripit till förmån för nämnda sökande — Uppsägning av arbetstagaren)	12
2019/C 270/15	Mål C-313/19 P: Överklagande ingett den 15 april 2019 av Associazione Nazionale GranoSalus av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 14 februari 2019 i mål T-125/18, Associazione GranoSalus mot kommissionen	13
2019/C 270/16	Mål C-336/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Grondwettelijk Hof (Belgien) den 18 april 2019 — Centraal Israëlitisch Consistorie van België m.fl., Unie Moskeeën Antwerpen VZW och Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG och KH, Executief van de Moslims van België m.fl., Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW m.fl., övriga deltagare i rättegången: LI, Vlaamse regering, Waalse regering, Kosher Poultry BVBA m.fl. och Centraal Israëlitisch Consistorie van België m.fl., Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)	15
2019/C 270/17	Mål C-360/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederländerna) den 3 maj 2019 — Crown Van Gelder BV mot Autoriteit Consument en Markt	16
2019/C 270/18	Mål C-361/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederländerna) den 3 maj 2019 — De Ruitershof mot Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	17
2019/C 270/19	Mål C-372/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Belgien) den 10 maj 2019 — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) mot Weareone.World BVBA, Wecandance NV	17
2019/C 270/20	Mål C-384/19: Talan väckt den 16 maj 2019 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien	18

2019/C 270/21	Mål C-387/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Belgien) den 17 maj 2019 — RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel mot Vlaams Gewest	19
2019/C 270/22	Mål C-388/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 17 maj 2019 — MK mot Autoridade Tributária e Aduaneira	20
2019/C 270/23	Mål C-392/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 21 maj 2019 — VG Bild-Kunst mot Stiftung Preußischer Kulturbesitz	20
2019/C 270/24	Mål C-401/19: Talan väckt den 24 maj 2019 — Republiken Polen mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd	21
2019/C 270/25	Mål C-403/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 24 maj 2019 — Société Générale SA mot Ministre de l'Action et des Comptes publics	22
2019/C 270/26	Mål C-437/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour administrative (Luxemburg) den 31 maj 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg mot L	23
2019/C 270/27	Mål C-441/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nederländerna) den 12 juni 2019 — TQ mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	24
2019/C 270/28	Mål C-445/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 6 juni 2019 — Viasat Broadcasting UK Ltd mot TV2/Danmark A/S, Konungariket Danmark	24
2019/C 270/29	Mål C-475/19 P: Överklagande ingett den 20 juni 2019 av Förbundsrepubliken Tyskland av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 10 april 2019 i mål T-229/17, Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska kommissionen	25
2019/C 270/30	Mål C-498/19 P P: Överklagande ingett den 27 juni 2019 av Rumänien av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 30 april 2019 i mål T-530/18, Rumänien mot kommissionen	27
Tribunalen		
2019/C 270/31	Mål T-488/18: Talan väckt den 17 juni 2019 — XC mot kommissionen	29
2019/C 270/32	Mål T-236/19: Talan väckt den 8 april 2019 — Le Comité de Douzelage de Houffalize mot kommissionen och EACEA	30
2019/C 270/33	Mål T-297/19: Talan väckt den 6 maj 2019 — Dragomir mot kommissionen	31
2019/C 270/34	Mål T-330/19: Talan väckt den 31 maj 2019 — PNB Banka m.fl. mot ECB	32
2019/C 270/35	Mål T-344/19: Talan väckt den 10 juni 2019 — Front Polisario mot rådet	33
2019/C 270/36	Mål T-356/19: Talan väckt den 12 juni 2019 — Front Polisario mot rådet	35

2019/C 270/37	Mål T-358/19: Talan väckt den 13 juni 2019 — Groupe Canal + mot kommissionen	35
2019/C 270/38	Mål T-367/19: Talan väckt den 19 juni 2019 — Camerin mot kommissionen	36
2019/C 270/39	Mål T-368/19: Talan väckt den 18 juni 2019 — Datenlotsen Informationssysteme mot kommissionen	37
2019/C 270/40	Mål T-375/19: Talan väckt den 20 juni 2019 — Pisoni mot parlamentet	39
2019/C 270/41	Mål T-377/19: Överklagande ingett den 21 juni 2019 — Topcart mot EUIPO — Carl International (TC CARL)	39
2019/C 270/42	Mål T-378/19: Överklagande ingett den 21 juni 2019 — Topcart mot EUIPO — Carl International (TC CARL)	40
2019/C 270/43	Mål T-379/19: Överklagande ingett den 21 juni 2019 — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation/EUIPO (Serviceplan)	41
2019/C 270/44	Mål T-380/19: Överklagande ingett den 21 juni 2019 — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation/EUIPO (Serviceplan Solutions)	42
2019/C 270/45	Mål T-381/19: Överklagande ingett den 21 juni 2019 — adp Gauselmann mot EUIPO — Gameloft (City Mania)	43
2019/C 270/46	Mål T-382/19: Överklagande ingett den 25 juni 2019 — Turk Hava Yollari mot EUIPO — Sky (skylife)	44
2019/C 270/47	Mål T-383/19: Talan väckt den 21 juni 2019 — CI m.fl. mot Parlamentet och Rådet	45
2019/C 270/48	Mål T-385/19: Talan väckt den 25 juni 2019 — Mazzone mot parlamentet	46
2019/C 270/49	Mål T-388/19: Talan väckt den 28 juni 2019 — Puigdemont i Casamajó och Comín i Oliveres mot parlamentet	47
2019/C 270/50	Mål T-389/19: Talan väckt den 27 juni 2019 — Coppo Gavazzi mot parlamentet	48
2019/C 270/51	Mål T-390/19: Talan väckt den 27 juni 2019 — Muscardini mot parlamentet	50
2019/C 270/52	Mål T-391/19: Talan väckt den 27 juni 2019 — Vinci mot parlamentet	50
2019/C 270/53	Mål T-392/19: Talan väckt den 27 juni 2019 — Mantovani mot parlamentet	51
2019/C 270/54	Mål T-400/19: Talan väckt den 28 juni 2019 — Iccrea Banca mot SRB	52

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH
ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*

(2019/C 270/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 263, 5.8.2019

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 255, 29.7.2019

EUT C 246, 22.7.2019

EUT C 238, 15.7.2019

EUT C 230, 8.7.2019

EUT C 220, 1.7.2019

EUT C 213, 24.6.2019

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 20 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Saarbrücken — Tyskland) — brottmål mot K.P.

(Mål C-458/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Bekämpande av terrorism — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter — Frysning av tillgångar — Gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp — Artikel 1.4 och 1.6 — Förordning (EG) nr 2580/2001 — Artikel 2.3 — Rådets beslut att bibehålla en organisation i förteckningen över personer, grupper och enheter som deltar i terroristhandlingar — Giltighet)

(2019/C 270/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Saarbrücken

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

K.P.

Domslut

- 1) Vid prövningen av giltighetsfrågan har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av
 - rådets beslut 2007/445/EG av den 28 juni 2007 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism samt om upphävande av besluten 2006/379/EG och 2006/1008/EG,
 - rådets beslut 2007/868/EG av den 20 december 2007 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut 2007/445/EG,

- rådets beslut 2008/583/EG av den 15 juli 2008 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut 2007/868/EG, och
 - rådets beslut 2009/62/EG av den 26 januari 2009 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut 2008/583/EG.
- 2) Rådets förordning (EG) nr 501/2009 av den 15 juni 2009 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut 2009/62/EG är ogiltig, i den mån upptagandet av Tamilska befrielseströmmarna i den förteckning som avses i artikel 2.3 i rådets förordning (EG) nr 2580/2001 av den 27 december 2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism därigenom har bibehållits.

(¹) EUT C 354, 26.10.2015

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 19 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Förenade kungariket) — C & J Clark International Ltd mot Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Mål C-612/16) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Antidumpning — Tolkning och giltighet av förordningar om återinförande av antidumpningstullar efter det att domstolen har meddelat en dom om ogiltighet — Rättslig grund — Icke-retroaktivitet — Preskription)

(2019/C 270/03)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: C & J Clark International Ltd

Motpart: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Domslut

- 1) Det har vid prövningen av de giltighetsfrågor som hänskjutits till domstolen inte framkommit något som kan påverka giltigheten av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1395 av den 18 augusti 2016 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och som tillverkas av Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd, Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd, Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd, Wei Hao Shoe Co. Ltd, Wei Hua Shoe Co. Ltd, Win Profile Industries Ltd och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import samt om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14, eller av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1647 av den 13 september 2016 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Socialistiska republiken Vietnam och som tillverkas av Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock

Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd och dess närstående företag Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd samt om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14.

- 2) Preskriptionstiden som föreskrivs i artikel 221.3 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000, ska tillämpas på uttag av den antidumpningstull som infördes genom de genomförandeförordningar som avses i punkt 1 i detta domslut.

(¹) EUT C 38, 6.2.2017

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 juni 2019 — Republiken Österrike mot Republiken Tyskland

(Mål C-591/17) (¹)

(Fördragsbrott — Artiklarna 18, 34, 56 och 92 FEUF — En medlemsstats lagstiftning som föreskriver en infrastrukturavgift för personbilar — Ägare av fordon som är registrerade i denna medlemsstat medges ett undantag från fordonsskatten med ett belopp som motsvarar denna avgift)

(2019/C 270/04)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Republiken Österrike (ombud: G. Hesse, J. Schmoll och C. Drexel)

Svarande: Republiken Tyskland (ombud: T. Henze och S. Eisenberg biträdda av advokat C. Hillgruber)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Konungariket Nederländerna (ombud: J. Langer, J.M. Hoogveld och M. Bulterman)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Danmark (ombud: Nymann-Lindegren och M. Wolff)

Domslut

- 1) Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 18, 34, 56 och 92 FEUF genom att införa infrastrukturavgiften för personbilar och samtidigt föreskriva ett undantag från fordonsskatten med ett belopp som i vart fall motsvarar den avgift som betalats, till förmån för ägare av fordon som är registrerade i Tyskland.
- 2) Talan ogillas i övrigt.

- 3) Förbundsrepubliken Tyskland ska bära sina rättegångskostnader och ersätta tre fjärdedelar av Republiken Österrikes rättegångskostnader.
- 4) Republiken Österrike ska bära en fjärdedel av sina rättegångskostnader.
- 5) Konungariket Nederländerna och Konungariket Danmark ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 402, 27.11.2017.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 19 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen — Sverige) — Skatteverket mot Memira Holding AB

(Mål C-607/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Inkomstskatt för juridiska personer — Koncern — Etableringsfrihet — Avdrag för ett utländskt dotterbolags förluster — Begreppet slutliga förluster — Dotterbolaget absorberas av moderbolaget genom fusion — Lagstiftning i dotterbolagsstaten som i samband med en fusion endast medger förlustavdrag för förlustsubjektet)

(2019/C 270/05)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Skatteverket

Motpart: Memira Holding AB

Domslut

- 1) Vid bedömningen av huruvida förluster som uppkommit i ett dotterbolag med hemvist i utlandet är slutliga, i den mening som avses i punkt 55 i domen av den 13 december 2005, Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), är den omständigheten att reglerna i dotterbolagsstaten inte medger att förluster i ett bolag förs över till en annan skattskyldig person genom en fusion mellan bolag som har hemvist i samma stat inte avgörande, såvida inte moderbolaget visar att det saknar möjlighet att utnyttja dessa förluster genom att få till stånd — vilket bland annat kan ske genom en överlåtelse — att förlusterna utnyttjas skattemässigt av en utomstående part för framtida beskattningsår.
- 2) För det fall den i första frågan angivna omständigheten skulle visa sig vara relevant saknar det betydelse att det då inte finns något annat subjekt i dotterbolagsstaten som hade kunnat dra av förlusterna vid en fusion om ett sådant avdrag hade varit tillåtet.

(¹) EUT C 5, 8.1.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 19 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen — Sverige) — Skatteverket mot Holmen AB

(Mål C-608/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Inkomstskatt för juridiska personer — Koncern — Etableringsfrihet — Avdrag för ett utländskt dotterbolags förluster — Begreppet slutliga förluster — Tillämpning av det begreppet på ett dotterdotterbolag — Lagstiftning i moderbolagsstaten som kräver att dotterbolaget ska vara direkt ägt — Lagstiftning i dotterbolagsstaten som innebär att möjligheten att kvitta förluster är begränsad och att det inte är tillåtet att kvitta förluster under likvidationsåret)

(2019/C 270/06)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Skatteverket

Motpart: Holmen AB

Domslut

- 1) Begreppet slutliga förluster som uppkommit i ett dotterbolag med hemvist i utlandet, i den mening som avses i punkt 55 i domen av den 13 december 2005, Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), är inte tillämpligt på ett dotterdotterbolag, såvida inte alla mellanliggande bolag mellan moderbolaget som begär att få göra koncernavdrag och det dotterdotterbolag där förluster som kan betraktas som slutliga har uppkommit hör hemma i samma medlemsstat.
- 2) Vid bedömningen av huruvida förluster som uppkommit i ett dotterbolag med hemvist i utlandet är slutliga, i den mening som avses i punkt 55 i domen av den 13 december 2005, Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), är den omständigheten att reglerna i dotterbolagsstaten inte medger att förluster i ett bolag förs över till en annan skattskyldig person under likvidationsåret inte avgörande, såvida inte moderbolaget visar att det saknar möjlighet att utnyttja dessa förluster genom att få till stånd — vilket bland annat kan ske genom en överlåtelse — att förlusterna utnyttjas av en utomstående part för framtida beskattningsår.
- 3) För det fall den i punkt 2 i förevarande domslut angivna omständigheten skulle visa sig vara relevant, saknar det betydelse i vilken utsträckning lagstiftningen i den stat i vilken det dotterbolag där förluster som kan betraktas som slutliga har uppkommit hör hemma har medfört att en del av förlusterna inte har kunnat kvittas mot vinster som har uppkommit hos det förlustbringande dotterbolaget eller mot vinster som har uppkommit hos ett annat subjekt inom samma koncern.

⁽¹⁾ EUT C 5, 8.1.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 19 juni 2019 — RF mot kommissionen(Mål C-660/17 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Talan om ogiltigförklaring — Översändande av ansökan per telefax — Originalen av ansökan har lämnats in för sent till tribunalens kansli — Försening i postgången — Begreppen "force majeure eller oförutsebara omständigheter")

(2019/C 270/07)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: RF (ombud: K. Komar-Komarowski, radca prawny)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: J. Szczodrowski, G. Meessen och I. Rogalski)

Domslut

- 1) Begäran om att nya bevis ska tillåtas avslås.
- 2) Överklagandet ogillas.
- 3) RF ska bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 190, 4.6.2018

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 20 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland) — ExxonMobil Production Deutschland GmbH mot förbundsrepubliken Tyskland(Mål C-682/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 2003/87/EG — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser — Anläggning för bearbetning av naturgas — Utvinning av svavel — "Claus-process" — Elproduktion i en hjälpanordning — Värmeproduktion — Utsläpp av ingående koldioxid (CO₂) — Artikel 2.1 — Tillämpningsområde — Bilaga I — Verksamhet avseende "förbränning av bränsle" — Artikel 3 u — Begreppet "elproducent" — Artikel 10a.3 och 10a.4 — Övergångsordning för harmoniserad tilldelning av gratis utsläppsrätter — Beslut 2011/278/EU — Tillämpningsområde — Artikel 3 c — Begreppet "delanläggning med värmeriktmärke")

(2019/C 270/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Domslut

- 1) Artikel 3 u i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009, ska tolkas så, att en anläggning — såsom den som är aktuell i det nationella målet, som inom ramen för ”förbränning av bränsle i anläggningar med en sammanlagd tillförd effekt på mer än 20 [megawatt (MW)]” i den mening som avses i bilaga I till det direktivet, producerar el som i huvudsak är avsedd för eget bruk — ska anses som en ”elproducent” i den mening som avses i den bestämmelsen, för det första, eftersom det i den anläggningen samtidigt framställs en produkt som inte omfattas av den bilagan och, för det andra, eftersom det från den anläggningen fortlöpande mot vederlag tillförs en del, även om den är liten, av den el som produceras till det allmänna elnätet, till vilket anläggningen av tekniska skäl alltid måste vara ansluten.
- 2) Artikel 3 c i kommissionens beslut 2011/278/EU av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i direktiv 2003/87 ska tolkas så, att en sådan anläggning som den som är aktuell i det nationella målet, i den mån den ska betraktas som en ”elproducent” i den mening som avses i artikel 3 u i direktiv 2003/87, inte har rätt till gratis tilldelning av utsläppsrätter för den värme som produceras i dess verksamhet avseende ”förbränning av bränsle i anläggningar med en sammanlagd tillförd effekt på mer än 20 MW”, i den mening som avses i bilaga I till det direktivet, när denna värme används för andra ändamål än elproduktion och denna anläggning inte uppfyller villkoren i artikel 10a.4 och 10a.8 i direktivet.

(¹) EUT C 112, 26.3.2018

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 20 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa — Lettland) — ”Oribalt Rīga” SIA, tidigare ”Oriola Rīga” SIA mot Valsts ieņēmumu dienests

(Mål C-1/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Tullunion — Förordning (EEG) nr 2913/92 — Artikel 30.2 b och c — Förordning (EEG) nr 2454/93 — Artikel 152.1 a och b — Fastställande av varors tullvärde — Begreppet ”liknande varor” — Läkemedel — Beaktande av alla omständigheter som kan påverka det berörda läkemedlets ekonomiska värde — Period på 90 dagar inom vilken de importerade varorna ska säljas i Europeiska unionen — Strikt tidsgräns — Handelsrabatter beaktas inte)

(2019/C 270/09)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: "Oribalt Rīga" SIA, tidigare "Oriola Rīga" SIA

Motpart: Valsts ieņēmumu dienests

Domslut

- 1) Artikel 30.2 b i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 82/97 av den 19 december 1996, ska tolkas så, att om tullvärdet för varor, såsom de läkemedel som är aktuella i det nationella målet, beräknas enligt den deduktiva metod som föreskrivs i den bestämmelsen, ska den behöriga nationella tullmyndigheten, för att identifiera vilka varor som utgör "liknande varor", beakta alla relevanta omständigheter, såsom dessa varors respektive sammansättning, deras utbytbarhet med hänsyn till deras verkningar och deras utbytbarhet i handeln, för att på så sätt göra en faktisk bedömning som tar hänsyn till alla omständigheter som kan påverka det verkliga ekonomiska värdet av de nämnda varorna, inklusive det importerade läkemedlets och dess tillverkares position på marknaden.
- 2) Artikel 152.1 b i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92 ska tolkas så, att den där nämnda perioden på 90 dagar inom vilken de importerade varorna ska säljas i Europeiska unionen ska anses vara en strikt tidsgräns vid fastställandet av de importerade varornas enhetspris enligt den metod som föreskrivs i artikel 30.2 c i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 82/97.
- 3) Artikel 30.2 c i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 82/97, ska tolkas så, att rabatter på försäljningspriset för de importerade varorna inte kan beaktas vid fastställandet av tullvärdet för dessa varor enligt den bestämmelsen.

(¹) EUT C 104, 19.3.2018.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 19 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Italien) — Meca Srl mot Comune di Napoli

(Mål C-41/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 2014/24/EU — Artikel 57.4 c och g — Offentlig upphandling av tjänster — Fakultativa skäl för uteslutning från deltagande i ett upphandlingsförfarande — Allvarligt fel i yrkesutövningen som innebär att den ekonomiska aktörens redbarhet ifrågasätts — Uppsägning av ett tidigare kontrakt på grund av kontraktsbrott — Det förhållandet att talan har väckts mot beslutet att säga upp nämnda kontrakt innebär att den upphandlande myndigheten är förhindrad att göra en bedömning av bristerna i fullgörandet av kontraktet fram till dess att domstolsförfarandet är avslutat)

(2019/C 270/10)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Meca Srl

Motpart: Comune di Napoli

Annan deltagare: Sirio Srl

Domslut

Artikel 57.4 c och g i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, enligt vilken det förhållandet att talan har väckts mot en upphandlande myndighets beslut att säga upp ett upphandlingskontrakt på grund av att det förekommit allvarliga brister i fullgörandet av kontraktet innebär att den upphandlande myndigheten, i samband med att den gör en ny anbudsinfordran, är förhindrad att vid urvalet av anbudsgivare göra en bedömning av pålitligheten hos den ekonomiska aktör som berörs av nämnda uppsägning.

(¹) EUT C 142, 23.04.2018.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Pamplona — Spanien) — Daniel Ustariz Aróstegui mot Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

(C-72/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 1999/70/EG — Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP — Klausul 4.1 — Icke-diskrimineringsprincipen — Den offentliga sektorn för utbildning — Nationell lagstiftning enligt vilken lönetillägg endast kan beviljas lärare som är tillsvidareanställda i egenskap av tjänstemän — Kontraktanställda lärare med visstidsanställning enligt förvaltningsrättslig lagstiftning — Begreppet objektiva grunder — Egenskaper som är kännetecknande för ställningen som tjänsteman)

(2019/C 270/11)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Daniel Ustariz Aróstegui

Motpart: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Domslut

Klausul 4.1 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat den 18 mars 1999, som återfinns i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP ska tolkas så, att den utgör hinder för nationell lagstiftning, som den som är i fråga i det nationella målet, enligt vilken lönetillägg endast kan beviljas tillsvidareanställda lärare med tjänstemannaställning medan bland annat kontraktsanställda lärare med visstidsanställning enligt förvaltningsrättslig lagstiftning utesluts från denna förmån, om det enda villkoret för beviljande av detta lönetillägg är fullgörandet av en viss tjänstgöringstid.

(¹) EUT C 161, 7.5.2018.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo — Spanien) — Línea Directa Aseguradora SA mot Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

(Mål C-100/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Ansvarsförsäkring för motorfordon — Direktiv 2009/103/EG — Artikel 3 första stycket — Begreppet användning av fordon — Sakskada på en fastighet till följd av en brand i ett fordon parkerat på en privatparkering i samma fastighet — Omfattningen av den obligatoriska försäkringen)

(2019/C 270/12)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Línea Directa Aseguradora SA

Motpart: Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Domslut

Artikel 3 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG av den 16 september 2009 om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet ska tolkas så, att en sådan situation som den som är i fråga i det nationella målet, där ett fordon som står parkerat i ett privat garage i en fastighet och som används i enlighet med sin funktion som transportmedel har fattat eld, vilket orsakar en brand som har sitt ursprung i fordonets elektriska system och orsakar skada på denna fastighet, omfattas av begreppet användning av fordon i den mening som avses i den bestämmelsen, även om fordonet inte hade flyttats på över 24 timmar innan branden uppstod.

(¹) EUT C 161, 7.5.2018.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 20 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel București — Rumänien) — Grup Servicii Petroliere SA mot Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Mål C-291/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 148 a och 148 c — Undantag vid internationella transporter — Leverans av jack-up-plattformar — Begreppet "fartyg som används på öppet hav" — Räckvidd)

(2019/C 270/13)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Grup Servicii Petroliere SA

Motparter: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Domslut

Artikel 148 a och 148 c i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas på så sätt att uttrycket "fartyg som används för sjöfart på öppet hav" i det direktivet ska tolkas så, att det inte ska tillämpas på leverans av en flytande konstruktion, såsom en jack-up-plattform, av det slag som är aktuellt i målet vid den nationella domstolen, vilken huvudsakligen används i stationärt läge för utvinning av kolvätefyndigheter till havs.

⁽¹⁾ EUT C 259, 23.7.2018.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 20 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgien) — Tine Vandenbon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen mot WTG Retail BVBA

(Mål C-404/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 2006/54/EG — Likabehandling av män och kvinnor — Tillträde till anställning samt arbetsvillkor — Artikel 24 — Skydd mot repressalier — En sökande har nekats anställning på grund av graviditet — Arbetstagare som ingripit till förmån för nämnda sökande — Uppsägning av arbetstagaren)

(2019/C 270/14)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Tine Vandenbon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Svarande: WTG Retail BVBA

Domslut

Artikel 24 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken — i en situation där en person som anser sig utsatt för diskriminering på grund av kön har inkommit med klagomål — en arbetstagare som agerat till stöd för denna person i detta sammanhang åtnjuter skydd mot repressalier från arbetstagarens sida enbart om han eller hon uppträtt som vittne under utredningen av klagomålet och vederbörandes vittnesmål uppfyller de formella krav som föreskrivs i den aktuella bestämmelsen.

(¹) EUT C 311, 3.9.2018.

Överklagande ingett den 15 april 2019 av Associazione Nazionale GranoSalus av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 14 februari 2019 i mål T-125/18, Associazione GranoSalus mot kommissionen

(Mål C-313/19 P)

(2019/C 270/15)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (ombud: G. Dalfino, avvocato)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Grunder och huvudargument

1. Överklagandet av tribunalens beslut avser åsidosättande av artikel 263 fjärde stycket FEUF och av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämförda med artikel 6 respektive 13 i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna.
2. Klaganden har gjort gällande åsidosättande av artikel 263 fjärde stycket FEUF eftersom tribunalen inte har tagit hänsyn till omständigheten enligt vilken Associazione GranoSalus är behörig att agera enligt dess medlemmars egen talerätt. Detta eftersom (kommissionens) omtvistade genomförandeförordning (EU) 2017/2324 "berör dem personligen och direkt" och för att den är en "regleringsakt som berör dem direkt och som inte medför genomförandeåtgärder".

I detta avseende har föreningen gjort gällande att tribunalen felaktigt har tillämpat ovannämnda bestämmelse eftersom den inte har funnit villkoret personligen berörd vara uppfyllt då "det är i deras allmänna egenskap av konsumenter och unionsmedborgare som vissa av sökandens medlemmar påstås påverkas av den angripna rättsakten"(punkt 57 i beslutet).

Denna klassificering av klaganden GranoSalus medlemmar är felaktigt i ljuset av föreningens stadgar som gör att föreningens medlemmar och, genom dessa, föreningen, är bärare och främjare av konsumenternas och jordbrukarnas intressen genom bland annat vidtagandet av "åtgärder, på gemskapsnivå, mot förhöjning av tröskelvärden för mykotoxiner och andra ämnen i syfte att skydda konsumenternas och särskilt barnens hälsa".

Mot bakgrund av att villkoret personligt berörd är uppfyllt och att villkoret är kumulativt med villkoret direkt berörd, har tribunalen felaktigt yttrat sig om denna punkt genom att inte beakta det.

3. Föreningen har vidare gjort gällande felaktigheten i tribunalens beslut i den del den inte har funnit att villkoret direkt berörd, för att talan ska tas upp till sakprövning, vara uppfyllt på grund av att det finns nationella genomförandebestämmelser av den omtvistade förordningen (EU) nr 2017/2324. Motiveringen av beslutet i detta avseende (lyder): "en förnyelse av de produktgodkännanden för utsläppande på marknaden som medlemsstaterna har beviljat för ett växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet glyfosat..." betraktas som en lämplig omständighet för att vidta "... åtgärder för att genomföra den angripna rättsakten, i den mening som avses i artikel 263 slutet av fjärde stycket FEUF" (punkt 84 och 85 i det omtvistade beslutet).

Felaktigheten i bedömningen beror på den omständighet, som är fastställt i rättsakterna, att medlemsstaten i vilken föreningen och dess medlemmar har sitt säte (Italien) har genomfört förordning nr 2017/2324 genom meddelande av den 19 december 2017 från hälsoministeriet, som har beordrat enbart en förnyelse av produktgodkännande av det verksamma ämnet glyfosat under en period av högst fem år, samtidigt som godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller glyfosat förlängdes till den 15 december 2022, utan någon skönsmässig bedömning, inte ens med avseende på de tekniska föreskrifterna i bilagorna I och II i förordning nr 2017/2324.

Föreningen har härav gjort gällande att, även om man betraktar meddelandet från ministeriet av den 19 december 2017 som en genomförandeåtgärd, har tribunalen inte noterat att själva meddelandet inte kan överklagas till nationella domstolar eftersom det inte är tillåtet enligt italiensk rätt och därtill hörande rättspraxis (Consiglio di Stato dom nr 6243 av den 9 november 2005).

4. Föreningen bestrider beslutet på grund av åsidosättande av artikel 263 fjärde stycket sista meningen FEUF, eftersom tribunalen inte har tagit hänsyn till saken i målet, såsom den definieras i ansökan genom vilken talan har väckts. Det noteras i detta hänseende att tribunalen inte tog hänsyn till det faktum att den direkta inverkan som den omtvistade förordningen hade för föreningen och dess medlemmar härrör från de potentiella cancerframkallade egenskaper av det verksamma ämnet glyfosat (Studien från International Cancer Research Center publicerad den 20 mars 2015, som inte beaktas i den omtvistade förordningen (EU) 2017/2324), vars godkännande faller under Europeiska unionens exklusiva behörighet och är inte föremål för godkännande från medlemsstaterna. Detta eftersom ett nationellt godkännande av växtskyddsmedel inte medför någon utvärdering av det verksamma ämnet glyfosat som redan har godkänts av Europeiska unionen, vilket utesluter att den italienska staten har behörighet att godkänna/neka utsläpp av växtskyddsmedel på marknaden med hänvisning till det verksamma ämnet glyfosat. I förevarande fall har tribunalen bedömt förutsättningarna (för tillämpningen av) artikel 263 fjärde stycket sista meningen FEUF utan att ta hänsyn till vad som har anförts i målet, det vill säga den omständighet enligt vilken rester av glyfosat kan finnas i grundvatten, mat (pasta) och mark, med den skada som orsakas territoriet, unionsmedborgarna, intressen som föreningen är bärare av, och genom denna, sina medlemmar, som uppstår till följd av att ämnet släpps ut på marknaden.

Därför borde tribunalen ha ansett att villkoret (direkt berörd) var uppfyllt enligt artikel 263 FEUF i förhållande till denna omständighet och till bestämmelserna i GranoSalus stadga, utöver medlemmarnas kvalificerade ställning, vilket inte har gjorts i beslutet.

5. Med stöd i ovanstående har föreningen bestridit tolkningen av artikel 263 fjärde stycket sista meningen FEUF i första instans som underminerar dess räckvidd och EU-lagstiftarens avsikt. I detta hänseende hänvisas till generaladvokatens iakttagelser gjorda i flera förfaranden (se bland annat generaladvokatens förslag till avgörande i mål C-456/13 P, generaladvokatens förslag till avgörande i mål C-583/11 P, generaladvokatens förslag till avgörande i de förenade målen C-622/16 P till C 624/16 P) enligt vilka en sådan restriktiv tolkning berövar artikel 263 FEUF dess särskilda betydelse och ändamålsenliga verkan.

Mot bakgrund av det ovan anförda gör föreningen gällande att tolkningen av artikel 263 fjärde stycket sista meningen FEUF, som det omtvistade beslutet hänvisar till, uppenbart strider mot artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna (Var och en vars unionsrättsligt garanterade fri- och rättigheter har kränkts har rätt till ett effektivt rättsmedel inför en domstol, med beaktande av de villkor som föreskrivs i denna artikel. Var och en har rätt till rättvis rättegång...), artiklarna 6 (rätt till rättvis rättegång) och 13 (rätt till ett effektivt rättsmedel) i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheter, genom att klaganden inte har möjlighet att väcka talan i tribunalen på grund av att den inte är direkt berörd i ett sådant fall och genom att oskäligt skada systemet för skydd av de rättigheterna som följer av unionsrätten.

Slutsatser

Föreningen GranoSalus har yrkat att domstolen ska upphäva tribunalens beslut i mål T-125/18, i vilket talan avvisades och i vilket konstaterades att föreningens medlemmar inte hade talerätt för att de, å ena sidan, inte ansågs vara personligt berörda av den omtvistade förordningen, och å andra sidan för att det finns nationella genomförandebestämmelser som inte medför att medlemmar kan anses vara direkt berörda, och slå fast att talan om ogiltigförklaring av genomförandedirektiv 2017/2324 kan tas upp till sakprövning med de yrkanden som formuleras däri, inklusive bevisupptagning och återförvisa ärendet till tribunalen i syfte att den ska avgöra målet i sak.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Grondwettelijk Hof (Belgien) den 18 april 2019 — Centraal Israëlitisch Consistorie van België m.fl., Unie Moskeeën Antwerpen VZW och Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG och KH, Executief van de Moslims van België m.fl., Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW m.fl., övriga deltagare i rättegången: LI, Vlaamse regering, Waalse regering, Kosher Pultry BVBA m.fl. och Centraal Israëlitisch Consistorie van België m.fl., Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

(Mål C-336/19)

(2019/C 270/16)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Grondwettelijk Hof

Parter i det nationella målet

Klagande: Centraal Israëlitisch Consistorie van België m.fl., Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België m.fl., Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW m.fl.

Motpart: LI, Vlaamse Regering, Waalse Regering, Kosher Pultry BVBA m.fl. och Centraal Israëlitisch Consistorie van België m.fl., Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 26.2 första stycket c i rådets förordning (EG) nr 1099/2009 ⁽¹⁾ av den 24 september 2009 om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning tolkas så, att medlemsstaterna, utan hinder av vad som stadgas i artikel 4.4 i denna förordning och i syfte att främja djurs välbefinnande, får anta sådana bestämmelser som de omtvistade bestämmelserna i regionen Flanderns dekret av den 7 juli 2017 om ändring av lagen av den 14 augusti 1986 om djurskydd och djurens välbefinnande vad gäller godkända metoder för slakt av djur, i vilka det dels införs ett förbud mot slakt av djur utan bedövning även vid slakt som utförs i samband med en religiös rit, dels föreskrivs en alternativ bedövningsmetod för den slakt som utförs i samband med en religiös rit, som bygger på att bedövningen ska vara reversibel och inte får leda till att djuret dör?

- 2) För det fall den första frågan ska besvaras jakande, strider artikel 26.2 första stycket c i ovannämnda förordning, såsom denna tolkats i den första frågan, mot artikel 10.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?
- 3) För det fall den första frågan ska besvaras jakande, strider artikel 26.2 första stycket c i nämnda förordning, jämförd med artikel 4.4 i samma förordning, såsom denna tolkats i den första frågan, mot artiklarna 20, 21 och 22 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom att det för slakt av djur enligt de särskilda metoder som krävs vid religiösa riter endast föreskrivs ett villkorat undantag från skyldigheten att bedöva djuret (artikel 4.4 jämförd med artikel 26.2), medan avlivning av djur under jakt, fiske och sport- och kulturevenemang, av de skäl som anges i förordningen, nämns i bestämmelser enligt vilka dessa verksamheter inte omfattas av förordningens tillämpningsområde eller av skyldigheten att bedöva djuret vid tidpunkten för avlivning (artikel 1.1 andra stycket och 1.3)?

(¹) EUT L 303, 2009, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederländerna) den 3 maj 2019 — Crown Van Gelder BV mot Autoriteit Consument en Markt

(Mål C-360/19)

(2019/C 270/17)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i det nationella målet

Klagande: Crown Van Gelder BV

Motpart: Autoriteit Consument en Markt

Tolkningsfråga

Ska artikel 37.11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72 (¹) av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG tolkas så att denna bestämmelse medför att det föreligger en rätt att framställa klagomål mot operatören för det landsomfattande nätet (den överföringssystemansvarige) även för en part som inte är ansluten till den landsomfattande nätoperatörens (den överföringssystemansvariges) nät, utan endast är ansluten till ett regionalt nät (distributionssystem) i vilket eltillförseln sinar på grund av ett avbrott i det landsomfattande nätet (överföringssystemet) som försörjer det regionala nätet (distributionssystemet)?

(¹) EUT L 211, 2009, s. 55.

Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederländerna) den 3 maj 2019 — De Ruiter vof mot Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Mål C-361/19)

(2019/C 270/18)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i det nationella målet

Klagande: De Ruiter vof

Motpart: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Tolkningsfråga

Är artikel 99.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013⁽¹⁾ av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och artikel 73.4 a i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 809/2014⁽²⁾ av den 17 juli 2014 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet, landsbygdsutvecklingsåtgärder och tvärvillkor giltiga, med hänsyn till att det i dessa anges att det år som ska ligga till grund för beräkningen av minskat stöd till följd av överträdelse av reglerna om tvärvillkor är det år då överträdelsen konstateras, för det fall överträdelsen inte inträffar samma år som den konstateras?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2013, s. 549.

⁽²⁾ EUT L 227, 2014, s. 69.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Belgien) den 10 maj 2019 — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) mot Weareone.World BVBA, Wecandance NV

(Mål C-372/19)

(2019/C 270/19)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Ondernemingsrechtbank Antwerpen

Parter i det nationella målet

Klagande: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

Motpart: Weareone.World BVBA, Wecandance NV

Tolkningsfrågor

Ska artikel 102 FEUF, eventuellt jämförd med artikel 16 i [Europaparlamentets och rådets] direktiv 2014/26/EU [av den 26 februari 2014] ⁽¹⁾ om kollektiv förvaltning av upphovsrätt och närstående rättigheter och gränsöverskridande licensiering av rättigheter till musikaliska verk för användning på nätet på den inre marknaden, tolkas så, att det rör sig om missbruk av en dominerande ställning om en upphovsrättsorganisation, som i en medlemsstat har en faktisk monopolställning för rätten till överföring av musikaliska verk till allmänheten, gentemot arrangörer av musikevenemang tillämpar en ersättningsmodell som bland annat grundas på omsättning, och därvidlag

1. tillämpar en schablontariff uppdelad på olika tariffklasser, i stället för en tariff som (med hjälp av de senaste tekniska hjälpmedlen) tar hänsyn till den exakta andel av upphovsrättsorganisationens skyddade musikrepertoar som spelas under evenemanget?
2. även låter externa inslag som bland annat biljettpriset, konsumtionspriset, artistbudgeten för de uppträdande artisterna och budgeten för andra inslag, såsom dekor, ligga till grund för licensavgifterna?

⁽¹⁾ EUT L 84, 2014, s. 72.

Talan väckt den 16 maj 2019 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-384/19)

(2019/C 270/20)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Manhaeve och E. Sanfrutos Cano)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7.1, 7.5 och artikel 15.1 i direktiv 2007/60/EG ⁽¹⁾ beträffande avrinningsdistrikten ES 120 Gran Canaria, ES 122 Fuerteventura, ES 123 Lanzarote, ES 124 Teneriffa, ES 125 La Palma, ES 126 La Gomera och ES 127 El Hierro,
- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 10.1 och 10.2 i direktiv 2007/60/EG beträffande avrinningsdistrikten ES 120 Gran Canaria, ES 122 Fuerteventura och ES 125 La Palma,
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det framgår av de uppgifter som lämnats av spanska myndigheter att Konungariket Spanien inte senast den 22 december 2015 har upprättat, kompletterat och offentliggjort riskhanteringsplaner för avrinningsdistrikten ES 120 Gran Canaria, ES 122 Fuerteventura, ES 123 Lanzarote, ES 124 Teneriffa, ES 125 La Palma, ES 126 La Gomera och ES 127 El Hierro. Kommissionen har inte fått några exemplar av dessa planer i enlighet med vad som krävs enligt artikel 15.1 i direktivet.

I tre avrinningsdistrikt — ES 120 Gran Canaria, ES 122 Fuerteventura och ES 125 La Palma — har informations- och samrådsfasen ännu inte genomförts eller ännu inte avslutats. Kommissionen drar således slutsatsen att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 10.1 och 10.2 i direktiv 2007/60/EG avseende dessa tre avrinningsdistrikt.

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG av den 23 oktober 2007 om bedömning och hantering av översvämningsrisker (EUT L 288, 2007, s. 27).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Belgien) den 17 maj 2019 — RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel mot Vlaams Gewest

(Mål C-387/19)

(2019/C 270/21)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i det nationella målet

Klagande: RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel

Motpart: Vlaams Gewest

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 57.4 c och g, jämförd med artikel 57.6 och 57.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU (¹) av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG tolkas så, att den strider mot en tillämpning som innebär att en ekonomisk aktör förpliktas att på eget initiativ lämna bevis på vilka åtgärder som denne har vidtagit för att visa sin tillförlitlighet?
2. Om så är fallet, har artikel 57.4 c och g, jämförd med artikel 57.6 och 57.7 i [direktiv 2014/24], såsom denna tolkats ovan, direkt effekt?

(¹) EUT L 94, 2014, s. 65.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 17 maj 2019 — MK mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-388/19)

(2019/C 270/22)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i det nationella målet

Sökande: MK

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfråga

Ska bestämmelserna i artiklarna 12, 56, 57 och 58 i Fördraget om Europeiska gemenskapen (nu artiklarna 18, 63, 64 och 65 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt) sammantagna tolkas så, att de utgör hinder för nationell lagstiftning, såsom den som är i fråga i förevarande mål (artikel 43.2 i inkomstskattelagen, som antagits genom lagdekret nr 442-A/88 av den 30 november, i dess lydelse enligt lag nr 109-B/2001 av den 27 december), med de ändringar som gjorts genom lag nr 67-A/2007 av den 31 december, varvid punkterna 7 och 8 (nu punkterna 9 och 10) lagts till i artikel 72 i inkomstskattelagen, vilken innebär att en kapitalvinst från avyttring av fast egendom belägen i en medlemsstat (Portugal) som görs av en person som har hemvist i en annan medlemsstat i Europeiska unionen (Frankrike) inte beskattas hårdare än en kapitalvinst som realiserats av en person med hemvist i den stat i vilken den fasta egendomen är belägen, för samma typ av transaktion, endast om den skattskyldiga personen har gjort ett val av denna innebörd?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 21 maj 2019 — VG Bild-Kunst mot Stiftung Preußischer Kulturbesitz

(Mål C-392/19)

(2019/C 270/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: VG Bild-Kunst

Motpart: Stiftung Preußischer Kulturbesitz

Tolkningsfråga

Utgör inbäddning genom "framing" på en tredje parts webbplats av ett verk, som med rättighetshavarens medgivande finns åtkomligt på en webbplats som är tillgänglig för allmänheten, överföring till allmänheten i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2001/29/EG⁽¹⁾, om inbäddningen sker genom att skyddsåtgärder som rättighetshavaren har vidtagit eller låtit vidta kringgås?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGTL 167, 2001, s. 10).

Talan väckt den 24 maj 2019 — Republiken Polen mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

(Mål C-401/19)

(2019/C 270/24)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna, pełnomocnik, W. Gonatarski, adwokat)

Svarande: Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara artikel 17.4 b och 17.4 c *in fine* (i den mån de innehåller formuleringen "och har gjort vad de har kunnat för att motverka framtida uppladdningar i enlighet med led b") i Europaparlamentets och rådets direktiv 2019/790/EU av den 17 april 2019 om upphovsrätt och närstående rättigheter på den digitala inre marknaden och om ändring av direktiven 96/9/EG och 2001/29/EG⁽¹⁾.

— förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Polen har yrkat att artikel 17.4 b och 17.4 c *in fine* ska ogiltigförklaras (det vill säga i den del som innehåller formuleringen "och har gjort vad de har kunnat för att motverka framtida uppladdningar i enlighet med led b") i Europaparlamentets och rådets direktiv 2019/790/EU av den 17 april 2019 om upphovsrätt och närstående rättigheter på den digitala inre marknaden och om ändring av direktiv 96/9/EG och 2001/29/EG (EUT L 130, 17.5.2019, s. 92) och att Europaparlamentet och Europeiska unionens råd ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Alternativt har Republiken Polen yrkat, för det fall domstolen skulle konstatera att de omtvistade bestämmelserna inte kan skiljas från de övriga bestämmelserna i artikel 17 i direktiv 2019/790 utan att ändra innehållet i regleringen i den artikeln, att artikel 17 i direktiv 2019/790 ska ogiltigförklaras i dess helhet.

Republiken Polen har gjort en invändning mot de omtvistade bestämmelserna i direktiv 2019/790 och anser att de utgör ett åsidosättande av rätten till yttrandefrihet och informationsfrihet som garanteras genom artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Republiken Polen har särskilt hävdats att det strider mot principen om yttrandefrihet och informationsfrihet som garanteras genom artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna att införa en skyldighet för onlineleverantörer av delningstjänster att göra allt för att säkerställa att specifika verk och andra alster för vilka rättsinnehavarna har försett tjänsteleverantörerna med relevant och nödvändig information inte är tillgängliga (artikel 17.4 b i direktiv 2019/790) och att införa en skyldighet för onlineleverantörer av delningstjänster att göra allt för att förhindra framtida uppladdningar av verk eller och andra alster för vilka rättsinnehavarna har lämnat en välgrundad underrättelse (artikel 17.4 c *in fine* i direktiv 2019/790) som innebär att det för att undvika ansvar är nödvändigt för onlineleverantörer av delningstjänster utföra föregående automatisk kontroll (filtrering) av innehåll som användare har gjort tillgängligt online och att det därigenom är nödvändigt att införa förebyggande kontrollmekanismer. En sådan mekanism undergräver kärnan i rätten till yttrandefrihet och informationsfrihet och uppfyller inte kravet på proportionalitet och att det ska vara nödvändigt att begränsa denna rättighet.

(¹) EUT L 130, 2019, s. 92

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 24 maj 2019 — Société Générale SA mot Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Mål C-403/19)

(2019/C 270/25)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Klagande: Société Générale SA

Motpart: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Tolkningsfråga/Giltighetsfråga

Innebär den omständigheten att tillämpningen av [skatterättsliga] bestämmelser, som syftar till att kompensera för att sådana utdelningar som ett bolag som är föremål för bolagsskatt i den medlemsstat där det har sitt hemvist erhåller från en annan medlemsstat dubbelbeskattas, på grund av att sistnämnda stat utövar sin beskattningsrätt genom att ta ut källskatt, kan ge upphov till en nackdel för handel med värdepapper i utländska bolag som bedrivs av bolag som är skattskyldiga till bolagsskatt i den förstnämnda medlemsstaten — mot bakgrund av artikel 56 i fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen, sedermera artikel 63 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt — att den medlemsstaten, för det fall att den har valt att kompensera för dubbelbeskattningen, har vidtagit åtgärder som går längre än en avsägelse av de skatteintäkter som den skulle uppbära genom att beskatta sådan utdelning från utlandet genom bolagsskatt?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour administrative (Luxemburg) den 31 maj 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg mot L

(Mål C-437/19)

(2019/C 270/26)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour administrative

Parter i det nationella målet

Klagande: État du Grand-duché de Luxembourg

Motpart: L

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 20.2 a i direktiv 2011/16 ⁽¹⁾ tolkas så, att en begäran om ett utbyte av information som gjorts av en myndighet i en begärande medlemsstat som definierar de skattskyldiga personer som omfattas av begäran om utbyte enbart utifrån deras egenskap av en juridisk persons aktieägare och ekonomiska förmånstagare, utan att dessa skattskyldiga personer dessförinnan har identifierats individuellt med namn av den begärande myndigheten, uppfyller identifieringskraven i denna bestämmelse?
2. Om den första frågan besvaras jakande: Ska artiklarna 1.1 och 5 i samma direktiv tolkas så, att uppfyllandet av kriteriet "kan antas vara relevant" innebär att myndigheten från den begärande medlemsstaten, för att visa att det, trots avsaknaden av individuell identifiering av de berörda skattskyldiga personerna, inte rör sig om någon "fishing expedition", kan styrka, på grundval av tydliga och tillräckliga förklaringar, att myndigheten genomför en riktad undersökning av en begränsad grupp av personer i stället för en allmän skatteundersökning, och att denna undersökning motiveras av en välgrundad misstanke om bristande efterlevnad av en specifik rättslig skyldighet?
3. Ska artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att

— om den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten påför ett rättssubjekt en sanktionsavgift för att vederbörande inte har efterkommit ett förvaltningsbeslut som ålägger denne att tillhandahålla information i samband med ett utbyte mellan nationella skatteförvaltningar enligt direktiv 2011/16, vilket förvaltningsbeslut i sin tur inte kan överklagas enligt nationell rätt i den anmodade medlemsstaten, och detta rättssubjekt har ifrågasatt detta besluts rättsenlighet på ett indirekt sätt genom att överklaga sanktionsavgiften och

— rättssubjektet har erhållit kännedom om de minimiuppgifter som anges i artikel 20.2 i direktiv 2011/16 först under det rättsliga förfarande som inletts efter det att nämnda sanktionsavgift har överklagats,

måste rättssubjektet — efter det slutliga erkännandet, på indirekt väg, av att föreläggandet och beslutet om böter för vederbörande är rättsenliga — ges uppskov med betalningen av böterna för att kunna följa föreläggandet, efter att således ha fått kännedom om omständigheter rörande kriteriet "kan antas vara relevant", vars uppfyllande slutligt fastställts av den behöriga domstolen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 2011, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nederländerna) den 12 juni 2019 — TQ mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Mål C-441/19)

(2019/C 270/27)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Parter i det nationella målet

Klagande: TQ

Motpart: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 10 i direktiv 2008/115⁽¹⁾, jämförd med artiklarna 4 och 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, skäl 22 och artikel 5 a i direktiv 2008/115 och artikel 15 i direktiv 2011/95/EU⁽²⁾, tolkas så, att en medlemsstat innan den ålägger ett ensamkommande barn en skyldighet att återvända måste försäkra sig om och undersöka om det i ursprungslandet i vart fall i princip finns tillgång till ett lämpligt mottagande?
2. Ska artikel 6.1 i direktiv 2008/115, jämförd med artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att en medlemsstat inte får göra åtskillnad på grund av ålder vid tillstånd att lagligt vistas i landet om det slås fast att ett ensamkommande barn inte uppfyller kraven för att beviljas flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande?
3. Ska artikel 6.4 i direktiv 2008/115 tolkas så, att om ett ensamkommande barn inte har hörsammat sin skyldighet att återvända, och medlemsstaten inte vidtar eller kommer att vidta några konkreta åtgärder för att avvisa honom eller henne, ska skyldigheten att återvända skjutas upp och tillstånd att lagligt vistas i landet beviljas? Ska artikel 8.1 i direktiv 2008/115 tolkas så, att för det fall ett beslut om att ett ensamkommande barn ska återvända inte åtföljs av avvisningsåtgärder förrän det ensamkommande barnet fyller arton år ska beslutet anses strida mot lojalitetsprincipen och principen om lojalt samarbete inom unionen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 2008, s. 98).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 2011, s. 9).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 6 juni 2019 — Viasat Broadcasting UK Ltd mot TV2/Danmark A/S, Konungariket Danmark

(Mål C-445/19)

(2019/C 270/28)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i det nationella målet

Klagande: Viasat Broadcasting UK Ltd

Motpart: TV2/Danmark A/S, Konungariket Danmark

Tolkningsfrågor

- 1) Gäller skyldigheten för en nationell domstol att ålägga en stödmottagare att betala ränta på otillåtet statligt stöd, se domen i målet CELF, ⁽¹⁾ även i en situation som den i det nationella målet där det otillåtna stödet utgjorde ersättning för public service som i efterhand har förklarats vara förenligt med den inre marknaden enligt artikel 106.2 FEUF och där godkännandet har skett mot bakgrund av en bedömning av hela public service-företagets samlade ekonomi, inbegripet dess kapitaltillskott?
- 2) Gäller skyldigheten för en nationell domstol att ålägga en stödmottagare att betala ränta på otillåtet statligt stöd, se domen i målet CELF, även belopp som under sådana omständigheter som i det nationella målet har överförts från stödmottagaren till närstående företag för att utföra en offentligrättslig skyldighet, men som genom ett slutligt kommissionsbeslut har kvalificerats som en fördel för stödmottagaren i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF?
- 3) Gäller skyldigheten för en nationell domstol att ålägga en stödmottagare att betala ränta på otillåtet statligt stöd, se domen i målet CELF, även statligt stöd som under sådana omständigheter som i det nationella målet, har mottaget från ett offentligt företag, då sistnämnda företags medel delvis härrör från försäljning av stödmottagarens tjänster?

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 12 februari 2008 (mål C-199/06, CELF, EU:C:2008:79)

Överklagande ingett den 20 juni 2019 av Förbundsrepubliken Tyskland av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 10 april 2019 i mål T-229/17, Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska kommissionen

(Mål C-475/19 P)

(2019/C 270/29)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: J. Möller, Bevollmäktigter, M. Kottmann, M. Winkelmüller, F. van Schewick, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Republiken Finland

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

1. upphäva den dom som tribunalen meddelade den 10 april 2019 i mål T-229/17, Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska kommissionen,
2. ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2017/133 av den 25 januari 2017 om att med en restriktion behålla hänvisningen till den harmoniserade standarden EN 14342:2013 Trägolvs — Egenskaper, utvärdering av överensstämmelse och märkning i Europeiska unionens officiella tidning i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 ⁽¹⁾,
3. ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2017/145 av den 25 januari 2017 om att med en restriktion behålla hänvisningen till den harmoniserade standarden EN 14904:2006 Sportbeläggningar — Specifikation för inomhusytor avsedda för olika sporter i Europeiska unionens officiella tidning i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 ⁽²⁾,
4. ogiltigförklara de kommissionens meddelanden, inom ramen för genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EG, av den 10 mars 2017, den 11 augusti 2017, den 15 december 2017 och den 9 mars 2018, ⁽³⁾ i den del de hänför sig till de harmoniserade standarderna EN 14342:2013 och EN 14904:2006,
5. i andra hand, i förhållande till yrkandena 2–4 ovan, återförvisa målet till tribunalen,
6. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar till stöd för sitt överklagande följande tre grunder:

Som första grund görs gällande att den överklagade domen strider mot artikel 263.1 FEUF, genom att tribunalen däri har avvisat Förbundsrepubliken Tysklands yrkanden om ogiltigförklaring av de angripna meddelandena. Tribunalen har underlåtit att beakta att de angripna meddelandena är avsedda att ha bindande rättsverkningar som inte är identiska med dem som följer av de angripna besluten.

Som andra grund görs gällande att den överklagade domen strider mot artikel 18.2 jämförd med artikel 17.5 i förordning nr 305/2011. Tribunalen har underlåtit att beakta att kommissionen genom dessa bestämmelser ges en befogenhet och åläggs en skyldighet att vidta en av de åtgärder som föreslagits av Förbundsrepubliken Tyskland.

Som tredje grund görs gällande att den överklagade domen strider mot artikel 18.2 jämförd med artiklarna 3.1, 3.2 och 17 i förordning nr 305/2011. Tribunalen har underlåtit att beakta att kommissionen genom dessa bestämmelser åläggs en skyldighet att pröva huruvida de omtvistade standarderna äventyrar iakttagandet av de grundläggande kraven för byggnadsverk.

⁽¹⁾ EUT L 21, 2017, s. 113.

⁽²⁾ EUT L 22, 2017, s. 62.

⁽³⁾ EUT C 76, 2017, s. 32; EUT C 267, 2017, s. 16; EUT C 435, 2017, s. 41; EUT C 92, 2018, s. 139.

Överklagande ingett den 27 juni 2019 av Rumänien av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 30 april 2019 i mål T-530/18, Rumänien mot kommissionen

(Mål C-498/19 P P)

(2019/C 270/30)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Klagande: Rumänien (ombud: C.-R. Canțâr, E. Gane, O.-C. Ichim och M. Chicu)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska:

— Bifalla överklagandet, upphäva tribunalens beslut i mål T-530/18 i sin helhet, göra en förnyad prövning av mål T-530/18 och bifalla talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2018/873 av den 13 juni 2018 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkstälts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) ⁽¹⁾ enligt följande:

- a) såvitt gäller delåtgärd 1a i dess helhet (med ett belopp om 13 184 846,61 euro för räkenskapsåren 2015 och 2016);
- b) såvitt gäller delåtgärd 3a, 5a, 3b et 4b i deras helhet (med ett belopp om 45 532 000,96 euro för räkenskapsåren 2014, 2015 och 2016) och, i andra hand, delvis för tiden före den 19 september 2015 (med ett belopp om 21 315 857,50 euro).

eller

— Bifalla överklagandet, upphäva tribunalens beslut i mål T-530/18 i sin helhet och återförvisa mål T-530/18 till tribunalen som, vid sin förnyade prövning av målet, ska bifalla talan om ogiltigförklaring och delvis ogiltigförklara genomförandebeslut (EU) 2018/873 i enlighet med vad som anges ovan,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

A. Åsidosättande av artiklarna 263 och 297 FEUF samt av rättssäkerhetsprincipen

- i. **Tribunalen gjorde en felaktig rättslig bedömning av huruvida delgivningen skett på ett fullständigt och korrekt sätt och slog felaktigt fast att kommissionens delgivning medförde att den frist som föreskrivs i artikel 263 FEUF började löpa. Tribunalens tillvägagångssätt strider mot rättssäkerhetsprincipen.**

Rumänien anser att alla former av felaktigheter avseende väsentliga omständigheter i ett beslut, såsom beslut 2018/873, medför att delgivningen äventyras och ger upphov till allvarliga problem med avseende på rättssäkerhetsprincipen. Förekomst av den typ av felaktigheter som tribunalen har konstaterat är således tillräckligt för att den delgivning som kommissionen genomfört inte ska medföra att tidsfristen i artikel 263 FEUF börjar löpa.

Tribunalen fann att skillnaderna mellan den publicerade versionen och den version som delgavs i beslut 2018/873 var mycket små. Tribunalen grundade sig i detta avseende på att skillnaderna inte hindrade förståelsen av beslutstexten, eftersom ordet "sumă" (belopp) endast kan motsvara korrigeringstypen "sumă estimată" (uppskattat belopp). Då denna typ av korrigerering inte existerar anser Rumänien att tribunalens resonemang är felaktigt, att detta helt uppenbart utgör hinder för att förstå texten i beslut 2018/873 och att delgivningen av nämnda beslut därför inte kunnat ske.

- ii. **Tribunalen har gjort en felaktig tolkning av artikel 263 FEUF, jämförd med artikel 297 FEUF, då den underlåtit att beakta verkningarna av att beslut 2018/873 publicerades i Europeiska unionens officiella tidning med avseende på en effektiv information och rättssäkerhetsprincipen.**

Vad som är relevant för talerätten — såvitt gäller artikel 263 sjätte stycket FEUF — är att ges effektiv information om innehållet i den angripna unionsrättsakten och inte från och med vilken tidpunkt denna trädde ikraft eller har rättsverkningar.

Tidfristen om två månader för att väcka talan om ogiltigförklaring av en rättsakt såsom beslut 2018/873 — som ska delges men som, i enlighet med fast och långtida praxis hos den myndighet som antagit rättsakten, också publiceras i Europeiska unionens officiella tidning — ska börja löpa från och med dagen för publiceringen med tillägg för de fjorton dagar som föreskrivs i artikel 59 i tribunalens rättegångsregler.

Lösningen gör sig desto mer gällande med hänsyn till de konkreta omständigheter under vilka beslut 2018/873 delgavs rumänska myndigheter och publicerades. Dessa omständigheter visar att det föreligger skillnader mellan den delgivna och den publicerade texten och att de rör för beslutet väsentliga omständigheter.

- iii. **Tribunalen har åsidosatt rättssäkerhetsprincipen då den fann att en av de inkonsekvenser som Rumänien påpekat [avseende korrigeringstypen "sumă estimată" (uppskattat belopp) jämförd med "rată forfetară" (schablonbelopp)] utgjorde ett mindre redaktionellt fel som gjorts i den delgivna och publicerade texten, men som inte förekom varken under det administrativa förfarandet eller i sammanfattningsrapporten, och som inte gav upphov till någon förväxling vad gäller typ av korrigerering.**
- iv. **Tribunalen har åsidosatt artikel 263 FEUF då den slog fast att skillnaderna mellan den delgivna texten och den text som publicerades i Europeiska unionens officiella tidning — som avser bestämmelser i beslut 2018/873 som är avsedda för andra medlemsstater i unionen — var irrelevanta och utan verkan mot bakgrund av medlemsstatens ställning som privilegierad sökande.**

- B. **Åsidosättande av den kontradiktoriska principen, inbegripet med avseende på artikel 64 i tribunalens rättegångsregler.**

Rumänien anser att tribunalen har åsidosatt den kontradiktoriska principen genom att inte ge rumänska myndigheter möjlighet att ta ställning till den information som kommissionen lämnat som svar på en fråga från tribunalen. Denna information utgjorde i sin tur grund för att avvisa talan.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2018/873 av den 13 juni 2018 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 152, 2018, s. 29)

TRIBUNALEN

Talan väckt den 17 juni 2019 — XC mot kommissionen

(Mål T-488/18)

(2019/C 270/31)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: XC (ombud: advokaten C. Bottino)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- med stöd av artikel 270 FEUF, ogiltigförklara beslutet att utesluta sökanden från det allmänna uttagningsprovet EPSO/AD/338/17,
- med stöd av artikel 263 fjärde stycket FEUF ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2018) 3969,
- med stöd av artikel 270 FEUF, ogiltigförklaraförteckningen över godkända sökande i allmänt uttagningsprov EPSO/AD/356/18,
- förplikta kommissionen att i enlighet med vad tribunalen finner skäligt ersätta den skada som åsamkats samt att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

Vad gäller yrkandet med stöd av artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av beslutet att utesluta sökanden från det allmänna uttagningsprovet EPSO/AD/338/17.

1. Första grunden:

Påstått åsidosättande av artiklarna 3 och 7 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna och särskilt domen i målen T-361/10, Pachitis/kommissionen och T-587/16, HM/kommissionen.

2. Andra grunden:

Avser den omständigheten att förberedelsen av provet e-tray enligt sökanden utgör ett åsidosättande av sekretessen för uttagningskommittén enligt vad som föreskrivs i artikel 6 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna.

3. Tredje grunden:

Genomförandet av e-tray-provet på de villkor som angetts av EPSO utgjorde en indirekt diskriminering av sökanden på grund av handikapp och ett åsidosättande av skyldighet att genomföra rimliga anpassningar.

Yrkande om ogiltigförklaring med stöd av artikel 263 fjärde stycket FEUF av Europeiska kommissionens beslut C(2018) 3969.

4. Fjärde grunden:

Åsidosättande av de principer som anges i T-516/14, Alexandrou/kommissionen och C-491/15 P, Typke/kommissionen.

Yrkande om ogiltigförklaring, med stöd av artikel 270 FEUF, av förteckningen över godkända sökande i allmänt uttagningsprov EPSO/AD/356/18.

5. Femte grunden:

EPOS:s bristande behörighet att inte ha överlämnat begäran om omprövning till uttagningskommittén i den mening som avses i punkt 4.2.2 i bestämmelserna för uttagningsprovet eller att ha satt sig i dennas ställe vad gäller beslut/motivering.

6. Sjätte grunden:

Åsidosättande av bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna och direktiven om handikapp.

Talan väckt den 8 april 2019 — Le Comité de Douzelage de Houffalize mot kommissionen och EACEA**(Mål T-236/19)**

(2019/C 270/32)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Le Comité de Douzelage de Houffalize (Houffalize, Belgien) (ombud: advokat A. Kettels)

Svarande: Europeiska kommissionen och Genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur (EACEA)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara och/eller ändra den angripna rättsakten, och
- fastställa att sökanden har rätt att få sitt formulär "juridisk person" godkänt och därmed erhålla den omtvistade finanseringen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot kommissionens beslut C(2019) 572 final av den 4 februari 2019 om att avslå sökandens administrativa klagomål mot EACEA:s beslut av den 25 juni 2018 att inte bevilja bidrag till sökandens ansökan i ansökningsinfordran "Vänorter 2017, den andra tidsfristen" (EACEA 36/2014), har sökanden åberopat en enda grund. Grunden avser följande:

- Åsidosättande av artikel 131.2 i Europaparlamentets och rådets förordning nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, som antogs den 25 oktober 2012.
- Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.
- Åsidosättande av proportionalitetsprincipen och förbudet mot godtycklighet.
- En uppenbart oriktig bedömning.
- Avsaknaden av lämplig, tillräcklig och relevant motivering, genom att det i det angripna beslutet anses att sökandens skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhet inte åsidosattes.

Trots att beslutet, enligt sökanden, inte besvarar sökandens tydliga bestridande. Svaren saknar nämligen antingen samband med de argument som sökanden anförde vid sin begäran om omprövning eller är uppenbart otillräckliga för att motivera att argumentet om åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen inte kunde godtas, eller, under alla omständigheter, strider mot principernas innebörd.

Sökanden anser sig kunna göra gällande berättigade förväntningar på att erkännas som en enhet som inte är en juridisk person med rätt till de bidrag som sökanden likväl vägrades. Sökanden har berättigade förväntningar med anledning av de beslut om beviljande av bidrag som sökanden delgavs vid en tidpunkt då sökanden redan hade samma juridiska form, nämligen formen av en faktisk sammanlutning, att sökandens faktiska och rättsliga situation var densamma, och med anledning av att de bestämmelser som reglererar huruvida enheter som inte är juridiska personer ska godkännas inte har ändrats sedan dess. Det saknas således skäl att ifrågasätta detta skydd för berättigade förväntningar och anta en annan ståndpunkt än den som tidigare har antagits.

Talan väckt den 6 maj 2019 — Dragomir mot kommissionen**(Mål T-297/19)**

(2019/C 270/33)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter*Sökande:* Daniel Dragomir (Bukarest, Rumänien) (ombud: advokaten R. Chiriță)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska:

- Fastställa att Europeiska kommissionen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter såvitt gäller att säkerställa att Rumänien uppfyller sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.
- Fastställa att Europeiska kommissionen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter såvitt gäller att säkerställa att Rumänien uppfyller sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF.
- Fastställa att Europeiska kommissionen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter såvitt gäller att säkerställa att Rumänien uppfyller sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).
- Fastställa att Europeiska kommissionen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter såvitt gäller att säkerställa att Rumänien iakttar rättsstatsprincipen, domstolarnas oberoende ställning och grundläggande rättigheter för människor som omfattas av deras domsrätt.
- Förplikta svaranden att betala 2 euro i ersättning för ideell skada.
- Förplikta svaranden att vidta åtgärder i framtiden avseende nu konstaterade underlåtelser.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Europeiska kommissionen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter avseende domstolarnas oberoende ställning enligt beslutet att införa en samarbets- och kontrollmekanism, fördraget och stadgan.
 - Europeiska kommissionen har med flit underlåtit att uppfylla sina skyldigheter avseende skydd för rättsstatsprincipen, Rumänska domstolarnas oberoende ställning som är föremål för angrepp av rumänska underrättssetjänsten och sökandens rätt till en rättvis rättegång.
2. Andra grunden: Europeiska kommissionen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter avseende skydd för personuppgifter.
 - Europeiska kommissionen har underlåtit att uppfylla sin skyldighet att kontrollera att EU-direktiv och EU-förordningar om skydd för personuppgifter efterlevts, eller endast uppfyllt denna skyldighet i rent formellt hänseende.

Talan väckt den 31 maj 2019 — PNB Banka m.fl. mot ECB

(Mål T-330/19)

(2019/C 270/34)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: PNB Banka (Riga, Lettland), CR och CT (ombud: advokaterna O. Behrends och M. Kirchner)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara ECB:s beslut av den 21 mars 2019 angående sökandenas tilltänkta förvärv av ett kvalificerat innehav i målbanken,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder.

1. Första grunden: Bedömningsperioden för ECB enligt artikel 22.2 i direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾ löpte ut innan det angripna beslutet och det var därför inte längre möjligt för ECB att motsätta sig det tilltänkta förvärvet.
2. Andra grunden: ECB har åsidosatt förfarandet som anges i artikel 15 i SSM-förordningen ⁽²⁾ och artiklarna 85–87 i ramförordningen om SSM ⁽³⁾.
3. Tredje grunden: Det angripna beslutet grundar sig på en felaktig tolkning och tillämpning av bedömningskriterierna som anges i artikel 23 i direktiv 2013/36/EU och dess lettiska genomförande.
4. Fjärde grunden: ECB har åsidosatt proportionalitetsprincipen.
5. Femte grunden: ECB har inte beaktat att beslutet att motsätta sig ett tilltänkt förvärv är av skönsmässig karaktär.
6. Sjätte grunden: ECB har missuppfattat de relevanta omständigheterna i målet.
7. Sjunde grunden: ECB har åsidosatt principen om berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.
8. Åttonde grunden: ECB har åsidosatt principen om att ingen får dra fördel av sitt eget rättsstridiga handlande (nemo auditur), genom att inte beakta sitt eget ansvar för förlorad tillit till regleringsprocessen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT 2013 L 176, s. 338).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT 2013 L 287, s. 63).

⁽³⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ECB/2014/17) (EUT 2014 L 141, s. 1).

Talan väckt den 10 juni 2019 — Front Polisario mot rådet

(Mål T-344/19)

(2019/C 270/35)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (ombud: advokaten G. Devers)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- slå fast att talan om ogiltigförklaring kan tas upp till sakprövning,
- fastställa att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot rådets beslut (EU) 2019/441 av den 4 mars 2019 om ingående av partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan Europeiska unionen och Konungariket Marocko, dess genomförandeprotokoll och skriftväxlingen som åtföljer avtalet (EUT L 77, 2019, s. 4), åberopar sökanden elva grunder.

1. Första grunden: Rådet har inte behörighet att anta det angripna beslutet eftersom unionen och Konungariket Marocko inte har behörighet att på det västahariska folkets vägnar, som representeras av Front Polisario, ingå ett internationellt avtal som omfattar Västahara.
2. Andra grunden: Rådet har underlåtit att uppfylla skyldigheten att pröva huruvida de grundläggande rättigheterna och den internationella humanitärätten har iakttagits, eftersom rådet inte prövade denna fråga innan det angripna beslutet antogs.
3. Tredje grunden: Rådet har åsidosatt sin skyldighet att verkställa EU-domstolens domar, då skälen i domen av den 27 februari 2018, Western Sahara Campaign UK (C-266/16, EU:C:2018:118), inte beaktades i det angripna beslutet.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av de grundläggande principer och värderingar som vägleder unionens agerande på det internationella planet, då beslutet:
 - för det första, i strid med folkens rätt till nationell enighet, genom att ersätta det västahariska folket med begreppen "Västaharas befolkning" och "de berörda befolkningarna", förnekar det västahariska folkets existens,
 - för det andra, i strid med folkens rätt att fritt nyttja sina naturresurser, innebär ingående av ett internationellt avtal som utan det västahariska folkets samtycke reglerar unionsfartygens utnyttjande av fiskeresurserna, och

- för det tredje, innebär ingående av ett internationellt avtal som omfattar det ockuperade Västsahara med Konungariket Marocko inom ramen för dess annekteringspolitik gentemot det territoriet och de systematiska åsidosättanden av grundläggande rättigheter som är en förutsättning för att denna politik ska kunna upprätthållas.
5. Femte grunden: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar, eftersom det angripna beslutet strider mot unionens förklaringar. Unionen har vid upprepade tillfällen bekräftat att det är nödvändigt att iakta principen om självbestämmande och principen om traktaters relativa verkan.
 6. Sjätte grunden: Felaktig tillämpning av proportionalitetsprincipen, eftersom det med beaktande av Västsaharas status som ett åtskilt och avgränsat territorium, den absoluta rätten till självbestämmande och det västsahariska folkets ställning som utomstående inte ankommer på rådet att göra en proportionerlig avvägning mellan de påstådda "fördelarna" som fiskeavtalet medför och effekterna på de västsahariska naturresurserna.
 7. Sjunde grunden: Åsidosättande av den gemensamma fiskeripolitiken, eftersom EU-fartygen enligt det avtal som ingåtts genom det angripna beslutet kommer att få tillgång till det västsahariska folkets fiskeresurser utan dess samtycke därtill, i utbyte mot en ekonomisk ersättning som ska betalas till de marockanska myndigheterna, trots att Västsaharas vatten inte är marockanska "vatten" i den mening som avses i artiklarna 61 och 62 i Förenta nationernas havsrättskonvention.
 8. Åttonde grunden: Åsidosättande av rätten till självbestämmande på grund av följande:
 - för det första, genom att ersätta det västsahariska folket med begreppen "Västsaharas befolkning" och "de berörda befolkningarna", förnekas det västsahariska folket, i sin egenskap av rättssubjekt med rätt till självbestämmande, nationell enighet i det angripna beslutet,
 - för det andra, genom att det angripna beslutet, i strid med det västsahariska folkets rätt att fritt nyttja sina naturresurser och utan dess samtycke därtill, reglerar unionsfartygens utnyttjande av fiskeresurserna, och
 - för det tredje, genom att det angripna beslutet, i strid med det västsahariska folkets rätt att få sitt nationella territoriums territoriella integritet iakttaget, förnekar Västsahara dess status som åtskilt och avgränsat territorium och sanktionerar den illegala uppdelningen som är en följd av den marockanska "vallen".
 9. Nionde grunden: Åsidosättande av principen om traktaters relativa verkan, då det angripna beslutet i relationerna mellan EU och Marocko förnekar det västsahariska folkets ställning som tredje part och ålägger det internationella skyldigheter avseende dess nationella territorium och naturresurser, utan dess samtycke därtill.
 10. Tionde grunden: Åsidosättande av den internationella humanitärätten och den internationella straffrätten, på grund av följande:
 - för det första, genom att ett internationellt avtal som är tillämpligt på Västsahara ingås genom det angripna beslutet, trots att de marockanska ockupationsstyrkorna inte har *jus tractatus* avseende det territoriet och är förbjudna att utnyttja naturresurserna,
 - för det andra, genom att unionen, enligt det avtal som slutits genom det angripna beslutet, kommer att subventionera de marockanska infrastrukturerna på det ockuperade västsahariska territoriet för att Konungariket Marocko långsiktigt ska kunna etablera sin civilbefolkning och sina militära styrkor på det området, och
 - för det tredje, genom användningen av begreppen "Västsaharas befolkning" och "de berörda befolkningarna", i det angripna beslutet, vilket stödjer marockanska bosättares olagliga förflyttning till det ockuperade västsahariska territoriet.
 11. Elfte grunden: Åsidosättande av unionens skyldigheter enligt reglerna om folkrättsligt ansvar, eftersom det angripna beslutet genom att det däri sluts ett internationellt avtal med Konungariket Marocko, som är tillämpligt på Västsahara, sanktionerar de allvarliga kränkningar av internationell rätt som har begåtts av de marockanska ockupationsstyrkorna mot det västsahariska folket och bistår och bidrar till att upprätthålla den situation som uppstått till följd av dessa kränkningar.

Talan väckt den 12 juni 2019 — Front Polisario mot rådet**(Mål T-356/19)**

(2019/C 270/36)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (ombud: advokat G. Devers)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- slå fast att talan kan tas upp till sakprövning,
- ogiltigförklara den angripna förordningen, och
- förplita rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot rådets förordning (EU) 2019/440 av den 29 november 2018 om fördelning av fiskemöjligheterna inom ramen för partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan Europeiska unionen och Konungariket Marocko och dess genomförandeprotokoll (EUT L 77, 2019, s. 1), åberopar sökanden en enda grund avseende att nämnda förordning saknar rättslig grund på grund av att beslut 2019/441 är rättsstridigt.

Denna grund kan indelas i elva delgrunder, vilka i huvudsak är identiska med de elva grunder som åberopats i mål T-344/19, Front Polisario/rådet.

Talan väckt den 13 juni 2019 — Groupe Canal + mot kommissionen**(Mål T-358/19)**

(2019/C 270/37)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Groupe Canal + (Issy-les-Moulineaux, Frankrike) (ombud: advokaterna P. Wilhelm, P. Gassenbach och O. de Juvigny)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan tas upp till sakprövning och är välgrundad,
- med stöd av artikel 263 FEUF ogiltigförklara kommissionens beslut av den 7 mars 2019 i ärende AT.40023 såvitt avser den franska marknaden och de avtal som Groupe Canal + har ingått eller kommer att ingå, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader som har uppkommit för bolaget Groupe Canal +.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Maktmissbruk från kommissionens sida genom att de åtaganden som kommissionen gjorde bindande för att få ett slut på geoblockering inom filmsektorn strider mot de lagstiftningsreformer som unionslagstiftaren nyligen har antagit.
2. Andra grunden: Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning av artikel 101.1 FEUF genom att anse att de åtaganden som NBCUniversal, Sony Pictures, Warner Bros och Sky erbjöd inte påverkade den kulturella mångfalden och mer allmänt finansieringen och användningen av filmer inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.
3. Tredje grunden: Kommissionen åsidosättande proportionalitetsprincipen genom att åtaganden som är uppenbart oproportionerliga i förhållande till de konkurrensproblem som tidigare har tagits upp gjordes bindande, och strider mot tredje mans intressen.

Talan väckt den 19 juni 2019 — Camerin mot kommissionen

(Mål T-367/19)

(2019/C 270/38)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Laure Camerin (Bastia, Frankrike) (ombud: advokaten M. Casado García-Hirschfeld)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan tas upp till sakprövning och bifalla den,
- därmed delvis ogiltigförklara det överklagade beslutet,

- förplikta PMO att ersätta sökanden för den ideella skada som orsakats av flera handlingar och ageranden från PMO, som ska vara föremål för en helhetsbedömning och som sökanden i överensstämmelse med rätt och billighet uppskattar till ett belopp om 50 000 euro,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot beslutet från Byrån för löneadministration och individuella ersättningar (nedan kallad PMO) avseende verkställande av ett beslut om utmätning som fattats av en belgisk domstol, i den mån som PMO förbehållit sig rätten att på nytt hålla inne ett belopp på 3 839,60 euro av sökandens utestående pension, åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 17 och 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, åsidosättande av artikel 6 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna för Europeiska unionens tjänstemän (nedan kallad tjänsteföreskrifterna) och att det gjorts en oriktig bedömning. I detta hänseende anser sökanden att det inte finns någon motivering eller rättslig grund i PMO:s beslut som rättfärdigar att mer än två tredjedelar av dennes pension fortsätter att hållas inne.
2. Andra grunden: Åsidosättande av legalitetsprincipen och rättssäkerhetsprincipen. Enligt sökanden är tjänsteföreskrifterna en "lex specialis" som har företräde framför all nationell rätt: på området för existensminimum finns det väsentliga bestämmelser i tjänsteföreskrifterna som avviker från både allmän EU-arbetsrätt och nationell arbetsrätt.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltning och omsorgsskyldigheten, i den mån som det saknas motivering avseende de faktiska omständigheterna eller de bevis som skulle kunna rättfärdiga PMO:s beslut om att förbehålla sig rätten att på nytt hålla inne ett belopp om 3 839,60 euro av sökandens utestående pension.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av likhetsprincipen och principen om icke-diskriminering, i synnerhet eftersom existensminimum, enligt PMO:s tolkning, grundar sig på i vilket land som tjänstemannen har varit bosatt.

Sökanden har även yrkat skadestånd för den ideella skada som denne har lidit på grund av de oriktigheter som PMO begått och som gör det omöjligt för sökanden att leva ett anständigt liv.

Talan väckt den 18 juni 2019 — Datenlotsen Informationssysteme mot kommissionen

(Mål T-368/19)

(2019/C 270/39)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Datenlotsen Informationssysteme GmbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaten T. Lübbig)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att svaranden genom att inte avsluta det formella granskningsförfarandet i ärende SA.34402 (2015/C f.d. 2012/NN) genom att fatta ett beslut inom en rimlig tidsfrist, i den mening som avses i artikel 108.2 FEUF respektive artikel 9.1 i förordning 2015/1589 ⁽¹⁾, åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 108 FEUF, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Åsidosättande av artikel 108 FEUF på grund av det formella granskningsförfarandet inte avslutats.
 - Förfarandet har pågått i mer än sju år, vilket måste anses oskäligt. Kommissionen har samlat in så mycket information, och det kvarstår så få obesvarade frågor, att den redan borde ha kunnat fatta ett beslut. Dessutom talar tvingande ekonomiska behov hos sökanden för att ett beslut snart måste fattas.
2. Åsidosättande av rätten till att se förfaranden avslutas inom rimlig tid, vilken ingår som en del av rätten till god förvaltning enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
 - Argumenten avseende denna grund är identiska eller närliggande argumenten rörande den första grunden.
3. Åsidosättande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämförd med artikel 20 i samma stadga.
 - Vad avser denna grund görs framförallt gällande att svaranden genom olika åtgärder som fördröjt förfarandet har brutit mot reglerna om bästa praxis vid kontroll av statligt stöd.
4. Åsidosättande av motiveringskyldigheten, som en del av rätten till ett effektivt rättsmedel, i den mening som avses i artiklarna 47 och 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
 - Svaranden saknar grund för sitt påstående att ytterligare utredning är nödvändig. Svaranden har inte utvecklat och styrkt detta påstående såsom den borde.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUTL 248, 24.9.2015, s. 9).

Talan väckt den 20 juni 2019 — Pisoni mot parlamentet**(Mål T-375/19)**

(2019/C 270/40)

*Rättegångsspråk: italienska***Parter***Sökande:* Ferruccio Pisoni (Trento, Italien) (ombud: advokaten M. Paniz)*Svarande:* Europaparlamentet**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara meddelandet av Europaparlamentets Generaldirektorat för Finans som har genomfört beslut nr 14/2018 av den 12 juli 2018 av deputeradekammarens presidium och/eller beslut nr 6/2018 av senatens presidium och,
- ogiltigförklara det nya fastställandet samt omräkningen av den livslånga pension som beviljas av Europaparlamentet,
- bekräfta och fastställa sökandens rätt att behålla den aktuella livslånga pensionen som han har erhållit och kommer att erhålla i den omfattningen som avses i den lagstiftning som föregick beslut nr 14/2018 av den 12 juli 2018 av deputeradekammarens presidium och/eller beslut nr 6/2018 av senatens presidium och förplikta Europaparlamentet att till sökanden utge de belopp som rättsstridigt innehållits, jämte monetär reevaluering och lagstadgad ränta från tidpunkten för innehållandet till tidpunkten för betalningen, och
- förplikta Europaparlamentet att följa den framtida domen och omedelbart och fullständigt återställa den ursprungliga omfattningen av den livslånga pensionen, utöver att betala skadestånd, om och i den utsträckning som sökanden har rätt till detta,
- i vart fall förplikta Europaparlamentet att betala utgifter, advokatarvode, inklusive mervärdesskatt, administrativa avgifter och schablonersättning.

Grunder och huvudargument

Skälen och huvudargumenten liknar dem som har åberopats i mål T-345/19 Santini mot parlamentet.

Överklagande ingett den 21 juni 2019 — Topcart mot EUIPO — Carl International**(TC CARL)****(Mål T-377/19)**

(2019/C 270/41)

*Överklagandet är avfattat på tyska***Parter***Klagande:* Topcart GmbH (Wiesbaden, Tyskland) (ombud: advokaten M. Gail)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Carl International (Limonest, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Topcart GmbH

Omtvistat varumärke: EU-varumärke innehållande ordelementen "TC CARL"— Registreringsansökan nr 14 957 542

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 2 april 2019 i ärende R 1826/2018-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 60.1 a, jämförd med artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 21 juni 2019 — Topcart mot EUIPO — Carl International

(TC CARL)

(Mål T-378/19)

(2019/C 270/42)

Överklagandet är avfattat på: tyska

Parter

Klagande: Topcart GmbH (Wiesbaden, Tyskland) (ombud: advokaten M. Gail)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Carl International (Limonest, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Topcart GmbH

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "TC CARL"— Registreringsansökan nr 15 048 556

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 2 april 2019 i ärende R 1617/2018-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 60.1 a jämförd med artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001.

**Överklagande ingett den 21 juni 2019 — Serviceplan Gruppe für innovative
Kommunikation/EUIPO (Serviceplan)**

(Mål T-379/19)

(2019/C 270/43)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation GmbH & Co KG (München, Tyskland) (ombud: advokaterna B. Koch och P. Schmitz)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-ordmärket Serviceplan — Registreringsansökan nr 15 234 669

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 18 mars 2019 i ärende R 1424/2018-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, till den del överklagandet avsågs, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund(er)

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 94.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

**Överklagande ingett den 21 juni 2019 — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation/EUIPO
(Serviceplan Solutions)**

(Mål T-380/19)

(2019/C 270/44)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation GmbH & Co KG (München, Tyskland) (ombud: advokaterna B. Koch och P. Schmitz)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-ordmärket "Serviceplan Solutions"— Registreringsansökan nr 15 244 742

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 25 mars 2019 i ärende R 1427/2018-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, till den del överklagandet avsågs, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
 - Åsidosättande av artikel 94.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

Överklagande ingett den 21 juni 2019 — adp Gauselmann mot EUIPO — Gameloft (City Mania)**(Mål T-381/19)**

(2019/C 270/45)

*Överklagandet är avfattat på: engelska***Parter***Klagande:* adp Gauselmann GmbH (Lübeck, Tyskland) (ombud: advokaten P. Koch Moreno)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Gameloft SE (Paris, Frankrike)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Motparten vid överklagandenämnden*Omtvistat varumärke:* Ansökan om registrering av EU-ordmärket City Mania — ansökan om registrering nr 15 936 339*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 11 april 2019 i ärende R 976/2018-2**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- bifalla överklagandet och ogiltigförklara det överklagade beslutet, förklara att det föreligger risk för förväxling mellan de motstående varumärkena och, därför i sin helhet, avslå ansökan beträffande det varumärket som ansökan avser.
- förplikta EUIPO och motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

Åsidosättande av artikel 8.1.b Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 25 juni 2019 — Turk Hava Yollari mot EUIPO — Sky (skylife)**(Mål T-382/19)**

(2019/C 270/46)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter*Klagande:* Turk Hava Yollari AO (Istanbul, Turkiet) (ombud: advokaten R. Almaraz Palmero)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Sky Ltd (Isleworth, Förenade kungariket)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av det omtvistade varumärket:* Klaganden vid tribunalen*Omtvistat varumärke:* Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av ordmärket skylife — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 898 322*Förfarande vid EUIPO:* Ogiltighetsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 23 april 2019 i ärende R 880/2018-4**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- förplikta EUIPO att förklara att den omstridda internationella registreringen av varumärke nr 898 322 för varor och tjänster registrerade i klasserna 39 och 41, är giltig, och
- förplikta EUIPO och intervenienten Sky Limited att ersätta rättegångskostnaderna vid tribunalen, inbegripet kostnaderna för förfarandet inför fjärde överklagandenämnden.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 60.1 a jämförd med artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
 - Åsidosättande av artikel 94 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

Talan väckt den 21 juni 2019 — CI m.fl. mot Parlamentet och Rådet**(Mål T-383/19)**

(2019/C 270/47)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: CI, CJ, CK, CL och CN (ombud: advokaten J. Fouchet)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- upphäva Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/592 av den 10 april 2019 om ändring av förordning (EU) 2018/1806 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav, med avseende på Förenade kungarikets utträde ur unionen;
- förplikta Europeiska unionens råd och Europaparlamentet att ersätta samtliga rättegångskostnader, inklusive kostnader upp till 5 000 euro för ombud.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av de rättigheter som förvärvats genom det europeiska medborgarskapet genom förordning (EU) 2019/592.

I första hand för klagandena fram att parlamentet och rådet har åsidosatt deras rätt till privat- och familjeliv då de sedan mer än 15 år har sina liv i en annan medlemsstat, en stat till vilken de har nära koppling: några har maka och barn som är medborgare i en annan medlemsstat eller äger fast egendom där.

I andra hand för klagandena fram att den angripna förordningen åsidosätter principen om likbehandling, eftersom den medger att rättigheter, som tillkommer dem på grund av det europeiska medborgarskapet, förloras utan att skilja på de medborgare som omfattas av att deras rösträtt upphör efter 15 års boende utanför Storbritannien, och andra medborgare.

2. Den andra grunden avser åsidosättande av Gibraltars status genom den angripna förordningen, eftersom hänvisning till Gibraltar i den angripna förordningen såsom en "brittisk koloni" endast ger ett ogynnsamt klimat för avtalen mellan Spanien och Storbritannien till nackdel för de boendes i Gibraltar rättigheter.
 3. Den tredje grunden avser åsidosättandet av undantaget från visumskyldighet för brittiska medborgare i enlighet med förordning 2018/1240, eftersom klagandena framöver ska ansöka om ett Etias-resetillstånd och därmed finns alltså en möjlighet att de kommer att nekas ett sådant tillstånd.
-

Talan väckt den 25 juni 2019 — Mazzone mot parlamentet**(Mål T-385/19)**

(2019/C 270/48)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Antonio Mazzone (Neapel, Italien) (ombud: advokaten M. Paniz)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara meddelandet av Europaparlamentets Generaldirektorat för Finans som har genomfört beslut nr 14/2018 av den 12 juli 2018 av deputeradekammarens presidium och/eller beslut nr 6/2018 av senatens presidium och,
- ogiltigförklara det nya fastställandet samt omräkningen av den livslånga pension som beviljas av Europaparlamentet,
- bekräfta och fastställa sökandens rätt att behålla den aktuella livslånga pensionen som han har erhållit och kommer att erhålla i den omfattningen som avses i den lagstiftning som föregick beslut nr 14/2018 av den 12 juli 2018 av deputeradekammarens presidium och/eller beslut nr 6/2018 av senatens presidium och förplikta Europaparlamentet att till sökanden utge de belopp som rättstridigt innehållits, jämte monetär reevaluering och lagstadgad ränta från tidpunkten för innehållandet till tidpunkten för betalningen, och
- förplikta Europaparlamentet att följa den framtida domen och omedelbart och fullständigt återställa den ursprungliga omfattningen av den livslånga pensionen, utöver att betala skadestånd, om och i den utsträckning som sökanden har rätt till detta,
- i vart fall förplikta Europaparlamentet att betala utgifter, advokatarvode, inklusive mervärdesskatt, administrativa avgifter och schablonersättning.

Grunder och huvudargument

Skälen och huvudargumenten liknar dem som har åberopats i mål T-345/19 Santini mot parlamentet.

Talan väckt den 28 juni 2019 — Puigdemont i Casamajó och Comín i Oliveres mot parlamentet**(Mål T-388/19)**

(2019/C 270/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Puigdemont i Casamajó (Waterloo, Belgien) och Comín i Oliveres (Waterloo) (ombud: advokaterna P. Bekaert, B. Emmerson QC, G. Boye och S. Bekaert)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara parlamentets beslut att neka sökandena tillträde till den särskilda mottagningstjänsten som inrättats för ledamöterna i Europaparlamentet och instruktionen av den 29 maj 2019 från parlamentets talman, vilka hindrade dem att lämna in den skriftliga förklaringen som krävs enligt artikel 3.2 i arbetsordningen,
- ogiltigförklara parlamentets beslut, som bekräftats genom skrivelsen som saknar laglig grund av den 27 juni 2019 från parlamentets talman, att inte beakta de resultat som Spanien officiellt meddelat avseende valet till Europaparlamentet den 26 maj 2019, samt det efterföljande beslutet om att beakta en annan och ofullständig lista över valda ledamöter som meddelats den 17 juni 2019 av spanska myndigheter, vilken inte inkluderar sökandena,
- ogiltigförklara parlamentets beslut att behandla meddelandet från den spanska valkommissionen av den 20 juni 2019 på sådant sätt att det fråntar den skriftliga förklaringen om att sökandena valts till ledamöter i parlamentet dess rättsverkan, vilket innebär att parlamentet gjort sig skyldigt till en otillåten vakansförklaring som åsidosätter artikel 13 i 1976 års valakt,
- ogiltigförklara parlamentets beslut, som bekräftats genom skrivelsen som saknar laglig grund av den 27 juni 2019 från parlamentets talman, om att vägra att säkerställa sökandenas rätt att enligt artikel 3.2 i arbetsordningen tillträda sina uppdrag som ledamöter i parlamentet och i dess organ, och åtnjuta alla de rättigheter som följer av uppdraget från datumet för den första sessionen till beslut fattats beträffande de tvister som hänvisats till både parlamentet och rättsliga myndigheter i Spanien,
- ogiltigförklara parlamentets talmans beslut, som bekräftats genom skrivelsen som saknar laglig grund av den 27 juni 2019 från parlamentets talman, om att neka sökandena tillerkännande av immunitet och privilegier enligt artikel 9 i protokoll (nr 7) om Europeiska unionens immunitet och privilegier, i enlighet med artikel 8 i arbetsordningen,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna för detta förfarande, och att enligt artikel 340 andra stycket FEUF, förplikta svaranden att betala skadestånd för: förlust av den månadslön som beviljas Europaparlamentets ledamöter samt ett symboliskt belopp på en euro för ideell skada.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: Parlamentets beslut att neka sökandena tillträde till den särskilda mottagningstjänsten som inrättats för ledamöterna i Europaparlamentet och instruktionen av den 29 maj 2019 från parlamentets talman strider mot artiklarna 20, 21 och 39.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).

2. Andra grunden: Parlamentets beslut att inte beakta de resultat som Spanien officiellt meddelat avseende valet till Europaparlamentet den 26 maj 2019, samt det efterföljande beslutet om att beakta en annan och ofullständig lista över valda ledamöter som meddelats den 17 juni 2019 av spanska myndigheter, vilken inte inkluderar sökandena, strider mot artikel 12 i 1976 års valakt och artikel 3.2 i Europeiska rådets beslut 2018/937 ⁽¹⁾, jämförd med artikel 39.2 i stadgan, artiklarna 10.1, 10.2, 14.2 och 14.3 i EU-fördraget samt artikel 1.3 i 1976 års valakt.
3. Tredje grunden: Parlamentets beslut att behandla meddelandet från den spanska valkommissionen av den 20 juni 2019 på sådant sätt att av det fräntar den skriftliga förklaringen om att sökandena valts till ledamöter i parlamentet dess rättsverkan, vilket innebär att parlamentet gjort sig skyldigt till en otillåten vakansförklaring som åsidosätter artikel 13 i 1976 års valakt, vilket strider mot artiklarna 6.2, 8 och 13 i 1976 års valakt, jämförd med artikel 39.2 i stadgan, artiklarna 10.1, 10.2, 14.2 och 14.3 i EU-fördraget samt artikel 1.3 i 1976 års valakt.
4. Fjärde grunden: Parlamentets beslut om att vägra att säkerställa sökandenas rätt att enligt artikel 3.2 i arbetsordningen tillträda sina uppdrag som ledamöter i parlamentet och i dess organ, och åtnjuta alla de rättigheter som följer av uppdraget från datumet för den första sessionen till beslut fattats beträffande de tvister som hänvisats till både parlamentet och rättsliga myndigheter i Spanien, strider mot artikel 3.2 i Europaparlamentets arbetsordning och artiklarna 5.1 och 12 i 1976 års valakt, jämförd med artikel 39.2 i stadgan, artiklarna 10.1, 10.2, 14.2 och 14.3 i EU-fördraget samt artikel 1.3 i 1976 års valakt.
5. Femte grunden: Talmannens beslut om att neka sökandena tillerkännande av immunitet och privilegier enligt artikel 9 i protokoll (nr 7) om Europeiska unionens immunitet och privilegier, strider mot artikel 5.2 i Europaparlamentets arbetsordning, artikel 6.2 i 1976 års valakt och artikel 9 i nämnda protokoll, jämförd med artikel 39.2 i stadgan, artiklarna 10.1, 10.2, 14.2 och 14.3 i EU-fördraget samt artikel 1.3 i 1976 års valakt.

⁽¹⁾ Europeiska rådets beslut (EU) 2018/937 av den 28 juni 2018 om Europaparlamentets sammansättning (EUT L 165I, 2.7.2018, s. 1).

Talan väckt den 27 juni 2019 — Coppo Gavazzi mot parlamentet

(Mål T-389/19)

(2019/C 270/50)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Maria Teresa Coppo Gavazzi (Milano, Italien) (ombud: advokaten M. Merola)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— slå fast att den bestämmelse som sökanden har upplysts om genom det angripna meddelandet, genom vilket Europaparlamentet har räknat om ålderspensionen och beslutat om återkrav av det belopp som betalats på grundval av den tidigare fastställelse av pensionen, utgör en nullitet, alternativt ogiltigförklara densamma,

- förplikta Europaparlamentet att utge de belopp som rättsstridigt innehållits, jämte lagstadgad ränta från tidpunkten för innehållandet till tidpunkten för betalningen och förplikta Europaparlamentet att följa den framtida domen och att vidta alla initiativ, handlingar eller åtgärder som är nödvändiga för att garantera ett omedelbart fullständigt återställande av den ursprungliga omfattningen av pensionen, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan riktas mot den rättsakt genom vilken Europaparlamentet har omräknat sökandens ålderspension till följd av ikraftträdandet av beslut nr 14/2018 av deputeradekammarans presidium av den 1 januari 2019 och återbetalning av det belopp som betalats på grundval av den tidigare fastställelsen.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Bristande behörighet hos den som utfärdade rättsakten, åsidosättande av väsentliga formföreskrifter och åsidosättande av artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.
 - Det görs i detta avseende gällande att Europaparlamentets meddelande är rättsstridigt eftersom det är behäftat med allvarliga och uppenbara fel vad gäller förfarandet och i synnerhet: Beslutet har antagits av Europaparlamentets Generaldirektorat för Finans och inte av Europaparlamentets presidium enligt artikel 11 a sjätte stycket och artikel 25 tredje stycket i Europaparlamentets arbetsordning. Meddelandet är helt bristfälligt i förhållande till de skäl enligt vilka meddelandet har antagits och som medför en automatisk tillämpning av det italienska beslutet.
2. Andra grunden: Avsaknaden av en rättslig grund för den angripna rättsakten och felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 75 i tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga.
 - Det görs i detta avseende gällande att den angripna rättsakten felaktigt hänvisar till bilaga III till bestämmelserna för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter och artikel 75 i tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga som rättsliga grunder. Pensionsplanen i bestämmelserna för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter har upphävts den 14 juli 2009 i och med ikraftträdandet av tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga. Artikel 75 i tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga, som hänvisar till bilaga III till bestämmelserna för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter, ger inte Europaparlamentet befogenhet att vidta åtgärder såsom dem i den (angripna rättsakten).
3. Tredje grunden: Meddelandet strider uppenbart mot legalitetsprincipen som fastställs i artikel 75 andra stycket i tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga, som uttryckligen hänvisar till villkoren i nationell lagstiftning och därmed utesluter relevansen av interna beslut av parlamentet i en medlemsstat.
 - Det görs i detta avseende gällande att ändringarna gjorda genom beslut nr 14/2018 av deputeradekammarans presidium inte har antagits genom lagstiftning utan genom ett enkelt beslut av deputeradekammarans presidium.
4. Fjärde grunden: Uppenbart åsidosättande av unionsrättsliga principer, nämligen rättsäkerhetsprincipen, principen om skydd för berättigade förväntningar, principen om skydd för förvärvade rättigheter, och principen om jämlikhet.
 - Det görs i detta avseende gällande att det angripna beslutet allvarligt skadar tidigare ledamöters förväntningar om att de rättigheter som dessa redan har förvärvat inte kommer att påverkas, liksom de förväntningar som uppstår på grundval av det regelverk som gällde vid tidpunkten för deras mandat. Dessutom stöds inte den avsevärda minskningen av pensionen, som tidigare ledamöter har rätt till enligt den tidigare lagstiftningen, av något adekvat lagstiftningskäl eller överordnat krav såsom det anges av EU-domstolen och Europadomstolens praxis.

Talan väckt den 27 juni 2019 — Muscardini mot parlamentet**(Mål T-390/19)**

(2019/C 270/51)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Cristiana Muscardini (Milano, Italien) (ombud: advokaten M. Merola)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- slå fast att den bestämmelse som sökanden har upplysts om genom det angripna meddelandet, genom vilket Europaparlamentet har räknat om ålderspensionen och beslutat om återkrav av det belopp som betalats på grundval av den tidigare fastställelse av pensionen, utgör en nullitet, alternativt ogiltigförklara densamma,
- förplikta Europaparlamentet att utge de belopp som rättsstridigt innehållits, jämte lagstadgad ränta från tidpunkten för innehållandet till tidpunkten för betalningen och förplikta Europaparlamentet att följa den framtida domen och att vidta alla initiativ, handlingar eller åtgärder som är nödvändiga för att garantera ett omedelbart fullständigt återställande av den ursprungliga omfattningen av pensionen, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar dem som har åberopats i mål T-389/19 Coppo Gavazzi mot parlamentet.

Talan väckt den 27 juni 2019 — Vinci mot parlamentet**(Mål T-391/19)**

(2019/C 270/52)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Luigi Vinci (Milano, Italien) (ombud: advokaten M. Merola)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- slå fast att den bestämmelse som sökanden har upplysts om genom det angripna meddelandet, genom vilket Europaparlamentet har räknat om ålderspensionen och beslutat om återkrav av det belopp som betalats på grundval av den tidigare fastställelse av pensionen, utgör en nullitet, alternativt ogiltigförklara densamma,

- förplikta Europaparlamentet att utge de belopp som rättsstridigt innehållits, jämte lagstadgad ränta från tidpunkten för innehållandet till tidpunkten för betalningen och förplikta Europaparlamentet att följa den framtida domen och att vidta alla initiativ, handlingar eller åtgärder som är nödvändiga för att garantera ett omedelbart fullständigt återställande av den ursprungliga omfattningen av pensionen, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar dem som har åberopats i mål T-389/19 Coppo Gavazzi mot parlamentet.

Talan väckt den 27 juni 2019 — Mantovani mot parlamentet

(Mål T-392/19)

(2019/C 270/53)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Agostino Mantovani (Brescia, Italien) (ombud: advokaten M. Merola, avvocato)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- slå fast att den bestämmelse som sökanden har upplysts om genom det angripna meddelandet, genom vilket Europaparlamentet har räknat om ålderspensionen och beslutat om återkrav av det belopp som betalats på grundval av den tidigare fastställelse av pensionen, utgör en nullitet, alternativt ogiltigförklara densamma,
- förplikta Europaparlamentet att utge de belopp som rättsstridigt innehållits, jämte lagstadgad ränta från tidpunkten för innehållandet till tidpunkten för betalningen och förplikta Europaparlamentet att följa den framtida domen och att vidta alla initiativ, handlingar eller åtgärder som är nödvändiga för att garantera ett omedelbart fullständigt återställande av den ursprungliga omfattningen av pensionen, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar dem som har åberopats i mål T-389/19 Coppo Gavazzi mot parlamentet.

Talan väckt den 28 juni 2019 — Iccrea Banca mot SRB**(Mål T-400/19)**

(2019/C 270/54)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Rom, Italien) (ombud: advokaterna P. Messina, F. Isgrò och A. Dentoni Litta)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

A. I första hand:

- Ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut SRB/ES/SRF/2019/10 av den 16 april 2019 och, i förekommande fall, beslutets bilagor samt alla andra eventuella beslut av Gemensamma resolutionsnämnden, även om de är okända, med stöd av vilka Banca d'Italia (Italiens centralbank) antog beslut nr 0543938/19 av den 24 april 2019 och beslut nr 0733800/19 av den 7 juni 2019.
- Ersätta Iccrea Banca för den skada som Gemensamma resolutionsnämnden, orsakat då den fastställde de bidrag, som sökanden ska erlägga, i form av högre utbetalningar för Iccrea Banca.

B. I andra hand, för det fall de yrkanden som framställs i första hand inte bifalls:

- Fastställa att artikel 5.1 a och f i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution⁽¹⁾ är ogiltig på grund av att den åsidosätter grundläggande principer inom unionsrätten, i synnerhet principen om likabehandling, icke-diskrimineringsprincipen och proportionalitetsprincipen, såsom dessa fastställs i artikel 2 FEU och såsom de tolkats av Europeiska unionens domstol.

C. Under alla omständigheter förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan riktas mot Gemensamma resolutionsnämndens beslut SRB/ES/SRF/2019/10 av den 16 april 2019 och beslutets bilagor samt alla andra beslut av Gemensamma resolutionsnämnden, även om de är okända, med stöd av vilka de bidrag fastställdes som sökanden ska erlägga enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: bristande utredning, felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 5[.1] a i förordning nr 2015/63 samt åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen och principen om god förvaltning.
 - Sökanden gör i detta avseende gällande att Gemensamma resolutionsnämnden har gjort en felaktig tillämpning av artikel 5[.1] a i förordning nr 2015/63 vid beräkningen av de bidrag som sökanden ska erlägga genom att inte beakta koncernin-
terna skulder.
2. Andra grunden: bristande utredning, felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 5[.1] f i förordning nr 2015/63 samt åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen och principen om god förvaltning.
 - Sökanden gör i detta avseende gällande att Gemensamma resolutionsnämnden har gjort en felaktig tillämpning av artikel 5[.1] f i förordning nr 2015/63 genom att skapa en situation med dubbel bokföring.
3. Tredje grunden: Ett unionsorgan har agerat på ett rättsstridigt sätt [vilket medför] skadeståndsansvar enligt artikel 268 FEUF.
 - Sökanden gör i detta avseende gällande att Gemensamma resolutionsnämndens agerande uppfyller samtliga kriterier som sedan alltid uppställs i unionens rättspraxis för att skadeståndsansvar ska föreligga, nämligen institutet ska ha agerat rättsstridigt, det ska föreligga en faktisk skada och ett orsakssamband mellan agerandet och skadan.
4. Fjärde grunden: Grunden åberopas subsidiärt och i andra hand och avser åsidosättande av effektivitetsprincipen, likhetsprincipen och likabehandlingsprincipen vilket medför att förordning nr 2015/63 inte ska tillämpas.
 - Sökanden gör i detta avseende gällande att en eventuell skillnad mellan nämnda förordning och sökandens situation innebär ett åsidosättande av de ovannämnda principerna genom att personer som befinner sig i samma situation som Iccrea kommer att omfattas av krav på lägre inbetalningar, vilket på ett rättsstridigt sätt skulle förvärra sökandens situation och även medföra att liknande situationer skulle behandlas olika.

(¹) EUT L 11, 2015, s. 44.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV